विज्ञापना.

दोहा.

बारव्रत जो आदरो, तो शुद्ध समकित थाय;
चऊ गति फेरा टळे, निश्चे मुक्ति जाय. १
ते माटे नरनार सौ, करो व्रत पच्चखाण;
भव भ्रमण फेरा टळे, पावे पद निर्वाण. २

आ ग्रंथ रचवानो मुख्य हेतु ए छे के आपणो आत्मा कर्मनी सोबते करी चार गतिने चोवीस दंडकमां अनादिकाळथी भवभ्रमण कर्या करे छे; ने पूर्वितना वडोळा पुण्योदयथी आ अमुल्य मानवदेह प्राप्त थयो छे. मानवदेह विना कोइ काळे कोइ आत्मानुं आत्महित थयुं नथी, थतुं नथी, ने थशे नहीं. ए कथन त्रिकाळ सिद्ध शास्त्र द्वाराए जणाय छे. एवा जे मानव देहथी आपणा आत्मानुं हित थाय, अने जन्म मरणरूप जंजाळनो नाश थाय, ते मानवदेहने आपणे पाम्या छीए; तो हवे दरेक माणसने पोताना धर्ममां प्रविण थवुं जोइए. कारणके धर्म ते आ दुःखरूप संसारमां जेम आंधळा माणसने रस्तो बतावनार लाकडी छे, तेम आपणने विषय, कषाय, राग, द्वेष, मान, माया, लोभ इत्यादिकमां

लीनरूप अंध थइ गयेलाने मोक्षनो सरळ मार्ग दे-खाडनारी आ एक लाकडी छे. तेना वडे घणुंज सुखदायक ठेकाणुं मळी शके छे. अ हा हा !!! धर्मना प्रताप विषे जे बोलीए तेटलुं ओछुंज छे. पण दिलगीर छीए के आ दुःषम पांचमा आरामां दुःख विदारनार, योग शिखामणनो उपदेश करनार, काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विगेरे दुर्गुणने तजावनार, नीतिनो रस्तो बतावनार, एवो शुद्ध श्री जैन धर्म तेने आपणे पाम्या छतां, ते अमुल्य धर्मना स्वरूपने, तथा रहस्यने समज्यावगर, कर्मनी सोबते करी भवभ्रमणनो वधारो करवा धारीए छीए, अजाणथी करीने अव्रतरूप आश्रवनो वधारो करी कर्म जंजाळ वधारीए छीए. आवां कारणने लीधे आ ग्रंथ रचवानी जरुर थइ, अने तेथी रचीने बहार पाड्यो छे, तो दरेक आत्मा आ अमुल्य मानवदेहने ऊजवाळवा आ ग्रंथ तरफ लक्ष आपी अव्रतरूप आश्रव कर्णाना वडनाळांए करीने चौद राज लोकनी अव्रतनी कर्म क्रिया चाली आवे छे तेने रोकशे, ने यननीरीते व्रत पच्चखाण करशे, तो तेने देशवृति श्रावकपणुं जरुर प्राप्त थशे.

हे बंधुओ ! विचार करो के आ पांचमा दुःपम आरामां टुंका आयुष्यथी आपणे आपणा आत्मानुं कांइ हित करी शकता नथी ने विषय, कपायमां राची पड्या छीए. ने आवी रीते अनादिकाळथी सम्यक् सहित व्रत पच्चखाण इत्यादिक अंगिकार कर्या विना आपणे चार गति ने चोवीस दंडकमां रझळता फरीए छीए, पण अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी. कारणके जेवी रीते उत्तम कुळना माणसने नीच कुळना घरनी वस्तु भोगववामां (उपयोगमां) आवती नथी, पण तेना घरनी वस्तु भोगववाना पच्चखाण कर्यां नथी, त्यांसुधी तेना घरनी अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी तेमज आ त्रिछाल्लोकमां भगवंते असंख्याता द्विप समुद्र कह्या छे, तेमां स्वयंभुरमण समुद्र भगवंते मोटो कह्यो छे हवे ते समुद्रमां आपणे आ देहथी नहावा, धोवा, तथा पाणी पीवा जवुं नथी. तेमज अद्यापी सूधी आ देहथी आपणे नजरे पण जोयो नथी, ते छतां ज्यांसूधी आपणे तेमां नहावा, धोवा तथा पाणी पीवा विगेरेना पच्चखाण कर्यां नथी, त्यां सूधी अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी.

माटे हे सज्जनो ! आ ग्रंथ विषे पुरती रीते ध्यान आपी वांचीने विचार करो. अव्रतनी आवती

क्रियाथी आ आत्माने जन्म मणनी जंजाळमांथी मुक्त करो. अने उपयोग सहित पळी शके तेवी रीते व्रतादिकथी अव्रतनी आवती क्रिया रोकीने, मानव देहने उजवाळो, ने कर्मथी मुक्त थाओ, अने प्रमाद दुर करो. के जेथी ग्रंथकारने ग्रंथ कर्यानुं प्रयोजन थयुं मानी, सहर्ष आणंद प्राप्त थाय.

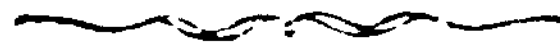
वळी आ ग्रंथ शुद्ध करवामां में मारी जाते घणी मेहेनत लीधी छे; तेमज धर्मस्नेही प्रियभाइ. जूठालाल उजमशीए पोते आ ग्रंथ शुद्ध करवा माटे घणो श्रम वेठी पोते पोताथी बनती मदद करी छे. तेथी अमे तेमनो मोटो उपकार मानीए छीए.

वळी आ ग्रंथ छपावतां कोइ पण रीते भूलचुक, तथा द्रष्टि दोष थयो होय, तेमज कंपोझिटरना कंपोझ करेलां प्रुफ तपासतां द्रष्टि दोष रह्यो होय, तो वांचनार सज्जनो सूधारी लेशो. तथा कर्त्ताने सुचवना करशो. के जेथी कर्त्ता तेमनो उपकारी थशे; तेमज बीजी आवृत्ति छपावतां सूधारी लेवामां आवशे अस्तु. ! ! ! ! !

ता. १९ माहे एप्रिल सने १८८९..

मु. अमदावाद. टे. किकाभठनी पोळ. } ली. छगनलाल बेहेचरदास

अनुक्रमणिका.

बारव्रत आदरवानी टीप.

॥ श्री वीतरागाय नमः ॥

संवत १९ ना वरखे

ने वार दिने

श्रावकनां व्रत बार समकित सहित आदर्यां छे ते मोढे जयणा राखी वांचवां. हवे त्रण तत्व माहारे मोक्ष अर्थे आराधवा ते लखीए छीए--अरिहंतो महादेवो, एटले मोहोटा देव केवळज्ञान, केवळदर्शने करी सहित ते. जावजीव सुसाहुणो धर्म ते केवळी पनंतस्य--प्रथम त्रण तत्व ग्रहवा तेमां प्रथम तत्व ते माहारे मोक्ष अर्थे आराधवा ते अरिहंत केवा छे, चोत्रीस अतिशये करी सहित छे, पांत्रीस प्रकारनी

वाणि वचने करी बिराजमान छे, एकहजा रने अष्ट उत्तम लक्षणना धरणहार छे, चो सठ इंद्रना पूजनीक छे, अढार दोष रहित छे, प्रजुजीनुं अनंतु ज्ञान छे, अनंतु दर्शन छे, अनंतु चारित्र छे, अनंतो तप छे, अनं तु बळ विर्य छे, अनंतो उपयोग छे एवा ष टगुणे करी सहित छे, क्षायक समकित ने यथाख्यात चारित्रना धरणहार छे, धर्मध्या न शुक्लध्यानना धरणहार छे, शुज योग पं मित विर्ध आदि देइ अनंत गुणे करी वि राजमान छे, एवा श्री अरिहंत जगवान ते माहारा देव छे. तेमने माहारे मोक्ष अर्थे आ राधवा, ने एवा देवनुं मने जवोजव शरणुं हजो. मन वचन कायाए करी सरधुं छुं. गुरुनी साखे ग्रहुछुं. १ हवे बीजुं गुरुतत्व-- ते गुरु केवा छे, पंचदीय संवर्णो, नववीह

बंनचेर, गुत्तीधरो, चनुर्वीह कपाय टाळण हार, पंच माहव्रतना पाळक, अष्ट मदना गाळक, दश विधि यती धर्मना पाळक, ठ कायना पीअर, ठकायना रखवाळ, सात नयना जीतणहार, एवा गुरु ज्ञान दर्शन चारित्रना घरणहार, वारभेदे तपश्यानां क रणहार, सतरे भेदे संजमना पाळणहार, वावीस परीसानी चोटचोना खमणहार, सतावीस गुणे करी सहित एवा सत्गुरु माहरा जीवे मन वचन कायाना योग स हित मोक्ष अर्थे आराधवा, एवा गुरुनुं नवो नव मुने सरणुं हजो. २ धर्म ते केवळी भा पित दयामुळ, विनय मुळ, माहारो धर्म. ते धर्म मोक्ष अर्थे साचो करी जाण्यो ठे. एवा त्रण तत्वनी सद्दहणा माहारे मोक्ष अर्थे भ वो भव हजो. ३ बाकी कुगुरु, कुदेव, कुधर्म,

मन वचन कायाए करी धर्म निमित्ते आ
राधवा निखेद्या हे. कुगुरु, कुदेव, कुधर्म,
माहारा जीवे धर्म निमित्ते सेव्युं नहीं; सेवरा
वुं नहीं, सेवतां प्रते अनुमोद्युं नहीं. मोटकी
हिंसा आजना दिवस थकी निवर्तुं छुं, ने
इच्छुं छुं जे जन्मकाळथी समकित ते केवळी
भाषित वचन लइने प्रमादना वशे दोष
लगाड्यो होय, त्रसजीवनी घात कीधी; क
रावी; करतां प्रते अनुमोदी होय तो आज
ना दिवसथी आळोवुं छुं. मन वचन काया
ए कुमार्गे जावे करी, अकरवाना कार्य क
रवे करी माठुं ध्यान प्रवरताव्युं होय, ने
समकित सहित बार व्रतने विषे, मिथ्यात
सहित अव्रत निपजाव्युं होय, तथा ज्ञान
दर्शन चारित्रनी विराधना थइ होय, पांच
सुमती त्रण गुप्ती, माठी प्रवरतावी होय,

कुसीलपणुं सेव्युं होय पांच अणुव्रतने विषे, त्रण गुणव्रतने विषे, चार सिखाव्रतने विषे, एवां बारव्रतने विषे, जन्मकाळथी ते आजना दिवस सूधीमां जे मने पाप लाग्यां होय ते पाप तसनंते पम्क्किमामि, निंदामी, गिरहामी, अप्पाणं वोसिरामी. वाकी कुगुरु, कुदेव, कुधर्म, माहारे धर्म अर्थे वोसरे वोसरे छे ते जावजीव सूधी वोसीरावुं छुं. तेमां छ छींमीनो आगार (छ प्रकारनो आगार राख्यो ते) १ राजानो आगर. २ कुळदेवनो आगार. ३ ज्ञातनो आगार. ४ बळात्कारनो आगार. ५ अटवीमां चूला पम्यानो आगार. ६ मात पिता प्रमुख वमेरानुं तथा सगां स्नेहीओनुं वचन पाळवानो आगार. ए छ छींमीना आगार सहित माहारे समकित पाळवुं.तेमां पण संसार अ

[illegible]

[illegible]

महिमा वधारवो नहीं. ५ पर पासंम संथवो केहेतां--मिथ्यातीओना गुण ग्राम करवा नहीं. ए रीते उपयोग सहित वर्त्तवुं.

पेहेलुं अणुव्रत.

१ पेहेलुं अणुव्रत थूलाओ पाणाइ वा याउ वेरमणं. ते प्राणी जूत जीवने सत्वनी मोटकी हिंसाथी निवर्तुं छुं--त्रसजीव, बेरंद्री, तेरंद्री, चोरंद्री, पचंद्री, ते पचंद्रीना चार जेद. नारकी, तिर्यंच, मनुष्य, देवता. तेमां विक्रय शरीरना धणी नारकी, ने चार जातना देवताने हणुं नहीं, हणावुं नहीं कोटी ठए पच्चखाण ए रीते विक्रय शरीर वाळाने कोटी ठए करी जावजीव सूधी हणवा नहीं. हवे उदारिक शरीरना धणी मनुष्य, तिर्यंच, गर्नज, समुर्छिम, बेरंद्री,

तेरंद्री, चौरंद्री, ए त्रण विगलेंद्री छे, ते जीवने जाणी प्रिछि, स्वसबंधी, सगासबंधी, शरीर मांहेला पिमाकारी ते शरीरमां जीवादिकनी उत्पति थइ; ते काढवा पमे, कढाववा पमे, रेचादिक लेवो पमे लेवराववो पमे तो तेनो आगार छे; ने विगलेंद्री जीव ते करमीने अपराध करेछे तेने मारवा नहीं; पण विगलेंद्री विना पचंद्री जीवने हाकोटी हणवानी बुद्धी करी हणवानां पच्चखाण एटले मोटका त्रसजीव जाणी, ओळखी, समजी, देखी, जोइने निरअपराधे, हाकोटी, उदेरी, संकल्पी, जीव काया रहित करवा निमित्ते, निर्दय प्रणामे करी हणवानां पच्चखाण. तेमां आगारनी विगत संसारी काम काज करतां, अनेरी स्थावर कायनो आरंभ करतां, त्रसजीवनी अज

यणा थाय तेनो आगार छे--पृथ्वीनी निशरायें१ पाणीनी निशरायें२ अग्निनी निशरायें३ वायरानी निशरायें४ वनस्पति, लिलोत्री, साधारण ने प्रत्येकनी निशरायें५ काष्ट, इंधणानी निशरायें६ रसोइ करवानी निशरायें७ वसाणां ने करिआणानी निशरायें८ औषध, वेषधनी निशरायें९ धान्य दाणानी निशरायें१० तथा परनी अणुकंपा निमित्ते, तथा संसारी घणा प्रकारना कारण निमित्ते हालतां चालतां, चढतां बेसतां, सूतां, खातां पीतां, तथा मोढानो बळखो थूंटो नांखतां, तथा नाकनुं लींट फेंकतां, तथा लघुनित तथा वडीनित करतां तथा मोढेथी पाणीनो कोगळो करतां तथा पाणीनी पीचकारी मारतां, हाथना टाचोटा पाडी ताळी कूटतां, हाथेयती दा

रखानुं छोमतां छोमावतां, आवतां जता, इत्यादिक अनेक प्रकारनां संसारीक काम काज करतां करावतां, करता प्रत्ये रुडुं जाणतां, त्रसजीव द्रष्टी गोचर ना आवे, आ चक्षुए त्रसजीवनी अजयणा थायछे, तेथी अनेक प्रकारे पाप लागेछे. तेमां उपयोग राखीने यत्ना थाय तेम करवुं. पण उपयोग विना सुन्य चीते प्रमादने वशे तथा निंद्रामां जाणतां अजाणतां त्रसजीव हणवानां पच्चखाण कर्यां छे ते जाणी प्रिछि हणवा नहीं, तेमां आगार उपर लख्या प्रमाणे जाणवो. हुं संसारमां रहीने सर्वथा प्रकारे नियम करी शकतो नथी ते माटे निरअपराधी जीव मोटका त्रसप्राणीने जाणी, प्रिछि, ओळखी, हाकोटी, उदेरी, संकल्पी, जीव काया रहित करवा

निमित्ते ऊपर लखेला आगार शिवाय त्र सजीव हणवानां पच्चखाण. जावजीवाए, कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसाथी पाळवुं. मने करी न चिंतवुं जे त्रसजीवने मारुं, तेम वचने करी न कहुं जे त्रसजीव मारी नांखो, तेमज कायाए करी पण त्रसजीव मारुं नहीं. ए कोटी त्रणथी उपयोग राखी व्रत पाळवुं. वळी त्रसजीव, चार जातना देवता तथा सात जातना नारकी तथा कर्मभूमि, अकर्मभूमि वळी छप्पन्न अंतरद्विपा तथा पांच इरवतक्षेत्रना तथा चार भरतक्षेत्रना तथा पांच माहाविदेहक्षेत्रना तथा पांचमा भरतक्षेत्रमां उत्तर भरतना त्रसजीव, मनुष्य, तिर्यंच ने स्थावर जीव हणुं नहीं, हणावुं नहीं. जावजीवाए. कोटी छ नकरेमि, नकारवेमि. मण

तो तेनो आगार. ४ अतिभारे-कहेतां जे त्रसजीव उपर निर्दय प्रणामे करी जीवनी घात थाय तेवो भार भरवो नहीं. ५ भत्त पाणवोछे कहेतां जे त्रसजीव, वकील, वा णोतर, दास, दासी, सगां परिवार, अने पोतानां तथा परनां बाळक तथा अनेरा मनुष्य, तिर्यंचने सहेज स्वभावथी क्रोधना वशे करी धमकी देखाडवा सारु अथवा से जारथ गुनानी रीस आववाथी क्रोधे करी थोडो काळ भूख्यो, तरश्यो, राखवो पडे तो तेनो आगार पण निर्दय प्रणामे करी जीवनी घात करवाना इरादाथी तथा त्रस जीव हणवाना हेतुथी भूखे तरशे मारवा नहीं, ए रीते उपयोग राखी अतिचार टाळवा.

ह्वे पांच स्थावरनी मर्यादा करीए छीए
ते नीचे मुजब.

१ खुती पृथ्वीनो आरंभ जे दहाडे कर
वो पडे तेनी विगत.

खाण खोदवी पडे तो चार मूडा पांच
माप तेटली वरस एकमां पोतानी निशरा
नी ने नवी जूनी नखेडी सोच करवी पडे
तेनो आगार ते उपरांत पच्चखाण. जावजी
वाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा,
कायसा. घर हाट पोताने काजे नवुं करा
ववुं पडे तथा लिंपवुं थेपवुं पडे तथा धरती
मां वस्तु दाटवी पडे तथा मांडवो घालवो
पडे तथा धन, धान्य संग्रह काजे पृथ्वी
खोदीने माटीनी जात ४७ नी छे ते पोते
लइ आववी पडे तेनो आगार तथा संकट
समयनो आगार तथा धांजलो धरतीमां

खोदीने घालवो पडे तथा चूला करवा प
डे, खाळ खोदवी पडे तेनो आगार पण
कांडिआ, कुंभार, ओड विगेरे मजुरिया आ
जीविका निमित्ते खोदे छे तेणीरीते आजी
विका करवा सारुं खोदवानां पच्चखाण. जा
वजीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, व
यसा, कायसा. तेमां दिकरा दिकरी तथा
सगां स्नेहीओने काजे पृथ्वी खोदवी पडे
तेनो आगार. राजा, शेठ ने हूकमदारना
कारणे खोदवानो आगार. ते उपरांत छेदा
णी पृथ्वीनो आरंभ जे दहाडे करवो पडे
ते दिवसे मण   सूधीनो आगार उप
रांत पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. मणसा,
वयसा, कायसा. कूवा, तळाव, वाव्य, कुंड,
नदी तथा द्रह खोदवानां पच्चखाण जाव
जीव सूधी कोटी त्रण नकरेमि. मणसा,

वयसा, कायसा. तेमां आगार उपर लख्या प्रमाणे. लोढुं तथा त्रांबु तथा तरवुं तथा रुपु तथा सोनुं तथा हिरा तथा माणेक तथा परवाळां तथा जसत विगेरेनी कांकरी काढवी तथा तेनुं काचुं दळ नागवानां पच्चखाण.जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि.मणसा,वयसा,कायसा.अढार जातनां रत्न तेनुं काचुं दळ नागवानां पच्चखाण. कोटी त्रण. मीगनो आरंभ करवो पडे तो दिन एके शेर सूर्यीनो आगार. ने जे दिवसे पोताने अथाणुं आथवुं (घालवुं) पडे, तथा रसोइ करवी पडे ने वधारे मीठुं वावरवुंपडे तो तेनो आगार. पण विना कारणे दिन एके उपर मर्यादा राखी छे तेथी वधु आरंभ करवो नहीं. खारानो तथा साजीखागनो आरंभ करवो पडे तो दिन एके शेर सूर्यी आ

[illegible], ते कुमारिल भट्टपाद, कोई शब्द, ते
मां कुमार [illegible] [illegible]. [illegible], प्रभाकर,
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], प्रमुख [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] सांख्यानी [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] आगम.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] ते कुमारिल
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] कोई [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. ते कुमारिल [illegible], [illegible]
ते [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ते [illegible]
[illegible] [illegible] ते [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ते कुमारिल [illegible]. [illegible]

कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. अने उपर लखेली वस्तुओमांथी जूदी जूदीनो आरंभ जे दिवसे करवो पमे ते दिवसे शेर सूधीनो आगार. ते उपरांत पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा.

२ हवे पाणीना आरंभनी मर्यादा करी तेनी विगत.

१ पाणीनो आरंभ दिन एके अहोरात्रीमां पोताने पीवा कारणे मण सुधी पीवानो आगार. तथा घर नीमित्ते दिन एके अहोरात्रीमां बेमां नं. सूधी वापरवानो आगार. ते उपरांत पाणीनो आरंभ करवानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां नीचे लखेलां कारणोथी अधिकुं (वधारे) वपराय तेनां कारण

नीचे मुजब.

१ लौकीके (स्नाने) जावुं पमे. २ नवाणे अंगोळवुं पमे. ३ घर आगळ तथा उतारे नाहावुं पमे. ४ घर,हाट,वखार,वामी विगेरे चणाववुं पमे. ५ अग्नि लागे होलववुंपमे. ६ वरसादमां फरवुं पमे. ७ नदी, द्रह, कूवा, सरोवर, वेमा, वॉकळा विगेरेमां उतरवुं पमे तथा तेमां चालवुं पमे. ८ समुद्रनी खामीमां तथा मोटा समुद्रमां, वाहाण, बोट, मछवो, होमी विगेरेमां बेसी तथा त्रापो, तुंबमा, गोळा प्रमुख झाली उतरवुं पमे. ९ पाणीमां वस्त्र, वासण, जोमा विगेरे धोवां पमे. १० पाणीमां कोइ वस्तु पमी गयेली काढवी पमे. ११ पाणीमां कोइ जीवजंतु आदि पमेलो, तणातो होय ते काढवो पमे. १२ रोगना कोइ कारणे

पाणीमां बेसवुं पडे. १३ ज्ञात, वरो, टाणु टचकुं, खरच करवुं पडे. १४ राजाना कारणे. १५ परवशपणाना तथा अणउपयोगना कारणे. इत्यादिक पाणीना गाम घणा छे तेमां कोइ गाम स्पर्शवां पडे ने उपर करेली मर्यादाथी अधिकुं वपराय तो आगार.

२ बायडीओनी पेरे मांथे बेडुं चढावी आजीविका अर्थे पाणी जरवानां पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. पण बायडीओने उपर लखेलां बेडांजरवानुं अनुमान करवुं जोइए; अने तेने दनरोज बेडां नो आगार. बाकी विनाकारणे पाणी जरवानां पच्चखाण कोटी त्रण.

३ पाणी पांच जात नीचे लखेलुं, जू

दी जूदी जातनुं जूदे जूदुं होय त्यां सूधी ते पीवानां पञ्चखाण कोटी त्रण.

१ ऊसनुं पाणी. २ धुंअरनुं पाणी. ३ हिम जाम्यानुं पाणी. ४ करा पमे‍छे ते पाणी. ५ माऊ, तरणा ऊपर रहेलुं पाणी.

एणी रीते ऊपर लखेलुं पाणी पांच जातनुं बीजा पाणीमां भळे नहीं, त्यां सूधी भोगववुं नहीं. ने बीजा पाणीमां भेगुं भळे, तथा अणउपयोगे मोढामां करा आदिकनां फोरां पमे, तो तेनो आगारछे.

४ कोसे करी, रेंटे करी, ढींकवे करी, पाटे करी, पखाले करी, आजीविका नीमित्ते पाणी काढवानां पञ्चखाण; कोटी त्रण. तेमां बाहार नीकळे, मुसाफरी वाटे, राजप्रयोगे, परवशपणे, अग्नि लाग्याना कारणे, अणऊपयोगे पाणी काढवुं पमे तो

तेनो आगर.

५ कावमीआनी पेठे आजीविका नीमित्ते पाणीनां वेमां कावममां धाली लाववानां पच्चखाण; कोटी त्रण.

६ रत्नागर, सागर,तथा नदी विगेरे जळाश्रय घणा प्रकारनाठे; तेमां लोको चुंदमी, श्रिफळसोपारी विगेरे नांखेठे तेआजीविका नीमित्ते काढवानां पच्चखाण; कोटी त्रण.

७ रत्नागर, सागर, तथा नदी विगेरे जळाश्रय घणा प्रकारना ठे; तेने लोको पूजे ठे, वधावेठे, पूजा नीमित्ते चुंदमी, श्रिफळ, ने सोपारी विगेरे नांखेठे. ते माहारे धर्म अर्थ जाणी नांखवा, पूजवा, तथा वधावाना पच्चखाण; कोटी त्रण.

८ पाणीना जळाश्रयमां कोइ वूफ्यो होय, तथा कोइ वस्तु पमी होय ने कोसका

ढी कोस वती नूमध्याने काढवा सारु तथा वस्तु काढवा सारु कोस खेंचवो पमे तेनो आगार. बाकी सहोंसे आजीविका नीमित्ते कोस खेंचवाना पच्चखाण; कोटी त्रण.ए पाणीना वैमानो तथा कूवानो तथा वाव्य नो तथा टांकानो तथा तळावनो गाळ कढाववानो आगार. बाकी समुद्र तथा नदीम्र मुखनां गाळ काढवानां पच्चखाण कोटीत्रण. इत्यादिक पाणीना ठाम, ठेकाणा घणांछे, तेमां नुपयोग राखीने वर्त्तवुं. बाकी अण नुपयोगे, नूलचुके, राजप्रयोगे, दुःन्नगदु काळे, परवशपणे, तथा आकस्मीत प्रयोगे पाणीनो आरंन्न वधु थाय तो तेनो आगार

३ अग्निना आरंन्ननी मर्यादा निचे मुजब.

१ दिवाळीना कारणे, टाणेटचके, वार

परव, लग्नविवाह,इत्यादिक कारण नीमित्ते पोतानी निशराये दिवा नंग वरस ए कमां दिन करवा; ते नुपरांत पच्चखाण जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां राजा तथा शेठ तथा हूकमदार तथा परवशपणा अने सगां स्ने हीओना कारणे करवा पडे तो आगार.

२ दिन एक प्रते हमेशां पोताना पंडे घर, हाट, मेहेला, वखार, वाडी, बागब गीचा, विगेरेमां जाधु कोडीआं तथा मेणव त्ती तथा चमनी तथा ग्लास तथा हांडी विगेरेमां थइने दिवा नं. करवा. वळी कोइ कारणथी दिवा ओलवाइ जाय ने फरी फरी तेज ठाममां करवा पडे तो तेनो आगार. ते नुपरांत वधु दिवा करवाना पच्चखाण; कोटी त्रण.

३ सगभी, चूला, ओला, चारी, तापणी विगेरे रसोइना कारणे तथा नाहावाना कारणे तथा रोगमां शेकवाना कारणे तथा टाढथी तापवाना कारणे विगेरे कारणसर अग्नि सळगाववी पडे तो दिन एके नंग गाम मां सळगाववी. ते उपरांत कोइ त्रस, प्राण, जीवने भय उपजाववाके लाह्य करवा सळगाववाना पच्चखाण, जावजीवाए कोटी त्रण नकरोमि मणसा, वयसा, कायसा.

४ कलम त्रीजीमां जे अग्निनो आरंभ लख्योछे तेमां जे पोताने काजे तथा घरनाने काजे तथा सगांस्नेहीओने काजे तथा राजा शेठने काजे तथा हुकमदारना काजे तथा परवशपणामां तथा अण उपयोगे अग्निनो आरंभ करवो पडे तो आगार. ते उपरांत पच्चखाण कोटी ८ नकरोमि,

नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

५ होळी (हुतासणी), होम, हवन, कुंड विगेरे बीजा घणा प्रकारना स्थानक छे; ते आजीविका नीमित्ते सळगाववाना पच्चखाण; जावज्जीवाए कोटी ग्रण, नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. पण ते अग्निमांथी चूला, तथा दिवा माटे अग्नि लागवी पडे तेनो आगार. तथा राजप्रयोग तथा परवशपणानो आगार. तथा आकस्मीक तेमां थी अग्नि लागी तो ते होलववानो आगार.

६ उल्कापातनी अग्नि तथा तारा गरणीनी अग्नि तथा विजळीनी अग्निनो आरंभ करवा पच्चखाण, जावज्जीवाए कोटी छ नकरेमि नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा तेमां अचानक लागे (अडके) तेनो आगार.

७ धवनक, विलेपी काष्ठ, डांस, दण्ड

र, तथा दिवासळी विगेरे अनेरा अग्नि
सळगाववाना शस्त्र वधे अग्नि काढवी पधे
(सळगाववी पधे) तो दिन एकमां वार
उपरांत वधारे वार सळगाववानां पच्चखा
ण, कोटी त्रण तेमां राजप्रयोग, शेठ, हु
कमदार, सगांस्नेहीओ, परवशपणु, नय
तथा घरनांना कारणे, अधिकुं सळगाववुं
पधे तेनो आगार.

८ मेरइयां पोताने पंधे करी हाथमां झा
ली अग्नि दिपाववानां पच्चखाण; कोटी
त्रण. पण घर नीमित्ते, दिकरा दिकरी नी
मित्ते, राजप्रयोगे, परवशपणे, हाथमां झा
ली फरवानो तथा दिकरा दिकरीने, सगां
स्नेहीओने करी आपवानो आगार.

ए हजामनी मशाल चोरीना तपास
कारणे, विवाहवाजने, टाणेटचके, वस्तु

खोवाद्द शोधवा, जय हारणे, करवी पमे तो वरस एक मधे मशाल नं. ऊप रांत वधु मशाल पोताने पंमे करवाना त था हाथमां झालीफरवाना पच्चखाण;कोटी त्रण. तेमां राजप्रयोगे, परवशपणे, करवी पमे तो आगार.

१० इंगाल कर्ममांथी नीचे लखेली जा तना वेपारनो आरंन करवानां पच्चखाण.

१ लुहारनो कसब, २ कुंनारनो कसब, ३ धोवीनो कसब, ४ दारुनी नट्टीनो कसब, (कलालनो) ५ मीगनुं वळवण पकाववानो कसब, ६ सोनीनो कसब, ७ रोगान करवा नो कसब, ८ सुरोखार निपजाववानो, ९ सरेशे करवानो, १० पोंख पामी वेचवानो ११ चूनानी नट्टी, (चूनारानो,)१२ फटक डी पकववानो, १३ धातुग्वादी पणानो,

१४ उंधीआं करी वेचवानो, १५ शिक्को पाम्हवानो, १६ दारुखानुं करवानो, १७ तेल, चुओ, अत्तर, करवानो, १८ नाम्हमूंजानो १९ हलवाइ, कंदोइनो, २० कमानगरनो, २१ सीकलीगरनो, २२ टंकणखार पकववानो, २३ गॉळ, खांम्ह, साकर पाम्हवानो, २४ तबाकीनो, २५ साबुनी कूंम्हीनो, २६ लाख सुरंगणनो २७ नावसार ढींपानो, २८ रंगाटी करवानो, २९ गळालनुं कर्म, ३० होळीमां अफिफळ नांखवानो, ३१ कलाइ चढाववानो, ३२ इनजीन, बायलर सळगाववानो, ३३ कंसारानो कसब.

इत्यादिक घणी प्रकारना इंगालकर्म करवाना धंधाछे. ते धंधो माहारे पंम्हे आजीविका नीमित्ते आग्नि सळगावी पेट नरवा

नो वेपार करवानां पच्चखाण जावजीवाए. कोटीत्रण नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां घरकामे, तथा सगांस्नेहीओने का जे वाट धमाववा तथा गळाववा तथा धो वरावबा तथा चणाववा सारु उपर लखेला आरंभ मधेनो आरंभ करवो पडे तो आगार. तथा राजप्रयोगे, परवशपणे आरंभ करवो पडे तो आगार तथा घर अर्थे तथा सगांस्नेहीओ अर्थे अनाज विगेरे शेकवुं पडे तो तेनो आगार. बाकी सहेंसे, सउपयोगे पेट भरवा अर्थे उपर लखेला आरंभनो वेपार करवो नहीं.

११ तामी, चंमुळ, पकाववानो तथा पंचेंद्रीनो मांस पकावी भठीयारानो कसब करवानां पच्चखाण, जावजीवाए कोटी नव [illegible] अन्नेन स

मणुं जाणामि मणसा वयसा कायसा. कोटी नवथी उपयोग राखी पाळवुं.

१२ रसोइयानो कसब आजीविका अर्थे करवो नहीं, जावजीवाए कोटी त्रण. न करेमि मणसा, वयसा, कायसा तेमां पोताने कारणे, घरनाना कारणे, तथा सगां स्नेहीओ, शेठ वगेरां, राजप्रयोग, हुकमदार, ने परवशपणाना कारणे रसोइ करवी पडे तेनो आगार.

१३ मुकदां बाळवानो तथा तेनी कंपनीना शेरनो पण आजीविका नीमित्ते वेपार, करवो नहीं, तथा मुकदां बाळवानी नटीओ सळगाववाना वेपार करवानां पच्चखाण जावजीवाए कोटी त्रण, नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा, तेमां आगार जे ज्ञातजात, सगांस्नेही, ने परदेशी विगेरे को

इ मनुष्य, तिर्यंच मरी गयुं होय ने तेने बाळवा जवुं पडे ने अग्निदाह देवो पडे ते नो आगार.

१४ दारुखानुं छोडवुं पडे तो वरस एकमां दिन उपरांत पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार उपर मुजब.

१५ बंदुक, पीस्तोल, तोप, जंजीर, प्रमुख शिकार रमवा काजे, तेमज जीवहत्या करवाना कारणे छोडवानां पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे राजप्रयोगे, जयस्थानके तथा हांस गम्मते किडा करवा सारु छोडवानो आगार.

एणी रीते उपर लख्या प्रमाणे अग्निकायना आरंभनी उपयोग राखी यत्ना थाय

तेम करवुं.

४ वायुकायना आरंभनी मर्यादा कीधी ते नीचे मूजब.

१ पोताना तथा परना शरीर उपर विंझणे करी, पंखे करी, लूगडे करी, मोढेथी फूंकी, तथा कागळ विगेरे अनेरा शस्त्रथी वायरो नांखवो पडे, नंखाववो पडे तो दिन एकमां वार उपरांत सहोंसे वायरा नो आरंभ विनाकारणे करवानां पच्चखाण. जावजीवाए,कोटी त्रण. नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे-रोग, अकळामण, असुझण, राजप्रयोग, शेठ, साहुकार, वडेरा तथा टाणेटचके, परवशपणे, ने अणउपयोगे अजत्ना थाय तो आगार.

२ चम्मर विंझवे, तथा झमप पंखे तथा मोरपींछिए करी वायरो नांखवो, नंखाव

वो पर्मे तो वरस एकमां दिन उपरांत वायरो नांखवा, नंखाववाना पच्चखाण. तेमां आगार, उपर मूजब.

३ धम्मणे करी, पंखे करी, आजीविका नीमित्ते, वायरो नांखवाना पच्चखाण; कोटी त्रण. तेमां आगार उपर मूजब.

४ ओगणपचास प्रकारना वाजींत्र होय ते वगाडी पेटभर्यानो वॅपार करवानां पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. तेमां मारे रम्मत गम्मत, छैयांछोकरां, सगांस्नेहीओ राजप्रयोग, वगेरानी गम्मत ने अणउपयोगे, वगाडवानो आगार.

५ लाकमानी घोडी उपर चढीने खेडुत लोको खळामांधान्य उपणेछे तेम आजीविका नीमित्ते उपणवानो वॅपार करवानां पच्चखाण.जावजीवाएकोटीत्रणनकरेमि मणसा.

वयसा, कायसा. तेमां पोताना घरनुं तथा परायुं अनाज सळ्युं, झळ्युं, बगड्युं, वेरायुं, सूधारवा कारणे तथा राजप्रयोग, ने परवशपणे उपणवानो आगार.

६ पझाड, टूकल, बोदलो, गेझी, बोल, दझा, मोइझंझा, गंजीपो, शेत्रंज, ने बाजी विगेरे रमतथी वायरानो आरंन थायछे. एवी रमत पैसा लइने रमवाना तथा रमत शिखववानां पच्चरकाण. जावजीवाए, कोटी त्रण. तेमां छैयांछोकरां, सगांस्नेहीओ, राजप्रयोग, ने रम्मतगम्मते, रमवानो आगार. तथा अणानुपयोग ने परवशपणे रमवा, रमाझवानो आगर.

७ झाझे, वृक्षे, लाकझे, पाटझे, हिंचोळा बांधी हिंचवानो तथा हिंचाझवानो तथा चगझोळ, ने चीचोझा फेरववा, फेरवाववा

नो वेपार आजीविका नीमित्ते करवानां प च्चखाण. जावजीवाए, कोटीत्रण; नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां राजप्रयोगे, परवशपणे, ने हेयांढोकरांना कारणे फेरववा, फेरवाववा तथा हिंचवा, हिंचामवा नो आगार.

८ दिन एक मधे घंटी नं. , खायणीया, नं. , खायणीओ नं. रेंटीया नं. , सूपमां नं. , सांबेला नं. , सावरणीयो नं. , सावरणा नं. , विंझणा नं. , जम्मरखाट नं. , ढप्परखाट नं. , हिंचोळाखाट नं. , घोमीआं नं. , पारणां नं. , फालका नं. , नूंगळीओ नं. , इत्यादिक ते उपरांत वायरो नांखी आरंभ करवानां पच्चखाण; जावजीवाए, कोटी त्रण; तेमां मोंढेथी फूंकवुं पमे तथा

गावा जवुं पडे, तथा टाबोटा पाडवा पडे, तथा ताळी चपटी वगाडवी पडे, तथा राजप्रयोग, परवशपणा, ने सगांस्नेहीओना कारणे,ने अणउपयोगे, तथा सुतार, सोनी, सइ, ने लुहार इत्यादिकना कामप्रसंगमां वायु कायनो आरंभ थाय तेनो आगार.

ए रीते उपयोग राखी वायुकायना आरंभनी यत्ना थाय तेम करवुं.

५ वनस्पति कायना आरंभनी मर्यादा करी ते नीचे मूजब.

१ लीलफूल्यना आरंभनी मर्यादा करी तेनी विगत.

हालतां, चालतां, ऊठतां, बेसतां, सूतां, लेतां, मूकतां, लीलफूल्य हणाय तो आगार; तथा कोइ वस्तु उपर लीलफूल्य आवी होय ने लोहोवी पडे तो आगार; तथा तेनो

स्पर्श थाय तो पण आगार; ते लीलफूल्य ना जीव घणांज सूक्ष्म अनंतकाय कह्याछे, तो तेनो ग्रहस्थावयमां उपयोग रहेवो घणो कठण पण्मे छे माटे तेनी यत्ना थाय तेम करवुं.

२ प्रत्येक वनस्पति कायना आरंभनी विगत.

१ शाक, पान, फळ, फूल, सींग, शेरमी, पोपटा, विगेरे पोता नीमित्ते लीलुं खावा सारु तथा शाक करवा सारु लाववुं पण्मे तो दिन एके शेर उपरांत लाववाना पच्च खाण; जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

२ दिन एकमां घासना भारा नं. ख मना पूळा नं. तथा लीलो चारो मण ते उपरांत लीला लाववानां पच्चखाण, जा

वजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

३ पोताने काजे तथा घरनांने काजे सूकवणी करवी पडे, ने ते पोताने लाववी पडे, तो वरस एक मधे मण शेर उपरांत पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण, नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

४ अथाणुं करवा सारु पोताने काजे, तथा घर काजे, लीलवणी लाववी पडे, तो वरस एकमां मण शेर उपरांत पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

५ खेतर नं. , वाडी नं. , बाग नं. , वगीचा नं. , घर खेडना सांतीडा नं. , उपरांत ववरावववाना, खेडाववाना पच्चखाण, जावजीवाए कोटी त्रण. नक

रेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

एणी रीतथी उपर लखेली प्रत्येक व नस्पति कायनो आरंभ करवानां पच्च खाण कर्यां छे; तेमां रोगना कारणे, वा ग्याना कारणे, मनुष्य तिर्यंचनी अणु कंपाना कारणे मर्यादा उपरांत अधिकी वपराय; रस्ते पर्मी होय ने आघी मूकवी पमे स्पर्श थाय; रस्ते चालतां चंपाय, चगदाय, अमेः तथा शाक, पांदमुं लाव तां ढगले, टोपले, गांठमे, स्पर्श थाय; तो तेनो आगार; तथा विवाहवाजने, वारपरवे, ने टाणेटचके, अधिकी वापरवी पमे, अथवा लाववी पमे, लावी आपवी पमे तो तेनो आगार; तथा राजप्रयोगे, परवशपणे, अ णउपयोगे, नातीला, जातीला, सगांस्ने हीओ, वमेरा, शेठ, सेनापती, आरतीयाने

हूकमदारना कारणे,तथाचौपद जीवने माटे चारो चरवा लेवो पमे, लेवराववोपमे तथा छैयांछोकरांनां कारणे अधिकी लीलोत्री लाववी पमे तथा औषध वेषध सारु लाववी पमे तेनो आगार. वळी घर खेमनां सांतीमा, वामी, बगीचा, खेतर, पादर, जे मोकळा राख्याछे तेमां सांतीमां (हळ) फेरववा सारु हळदंताळ, विगेरे अनेरुं शस्त्र सांतीमाना सबंधे राखवुं पमे तो तेनो आगार. उपरांत पच्चखाण; कोटी एक नकरेमि कायसा. तेमां लेहेणेदेणे आवे तो लेवा आपवानो आगारछे.

३ साधारण वनस्पतिकाय कंदमूळना जीव कहेवाय ते नगवंते अनतंकाय कह्या तो तेनो आरंन पोताने काजे सहोंसे करवाना पच्चखाण. जावजीवाए कोटी एक

नकरेमि कायसा. तेमां आगार उपर मुजब

एणी रीतथी वनस्पतिकायना आरंभनी यत्ना थाय तेम वर्त्तवुं.

एणी रीते पेहेलुं अणुंव्रत उपयोग राखी पाळवुं. तेमां कोइ रीतनी वधघट करवी पडे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सुधीमां नीचे कोरी राखेली जग्यामां सुधारी लेवुं.

बीजुं अणुव्रत.

२ बीजुं अणुव्रत थूलाओ. मुसावाया उवेरमणं ते मोटकुं पांच प्रकारनुं जूठुं बोलवाथकी निवर्तुंवुं तेनी विगत.

१ कंन्नालीक कहेतां जे--वरकन्याना वेवाइसाळना काम बाबत मोटकूं जूठुं बोलवुं ते.

२ गोवालीक. कहेतां जे--गाय भेंस इत्यादिक चौपद जीव बाबत मोटकुं जूठुंबोलवुंते.

३ भोमालीक. कहेतां जे--धरतीनी हद बाबत मोटकुं जूठुं बोलवुं ते.

४ थापण मोसो. कहेतां जे--पारकीथापण ओळववी ते.

५ मोटकी कूडी शाख. कहेतां जे--खोटे खोटी, तदन जूठी साक्षी पूरवी ते.

ए रीते उपर कहेलां पांच प्रकारनुं मो

टकुं जूठुं बोलवुं नहीं. के जेथी पचेंद्री जी वनी घात थाय; तथा मोटकुं कूडुं आळ पण अणजाण्युं अचानक चढाववुं नहीं. तथा पंच वच्चे बेवां एवुं खोटुं न बोलवुं के, जे थी पोतानी प्रतीत जाय. अेवंआद दइने संसारनी अनेक जातनी जापा बोलवी प मे ते जाणी, प्रीति, उदेरी, संकल्पी, बोल वानां पच्चखाण. जावजीवाए कोटी एक नकरेमि कायसा. तेमां वगर विचार्यु क्रोधे करी, होंसे करी, जये करी, राग बंधणे क री, ने परवशपणे करी. एवं पांच प्रकार नी जापा सचवाय नहीं तो आगारछे. ए वा बीजा अणुव्रतना पांच अतिचार जा णवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ सहस्सा नरक्खाणे. के--वगर विचारी जापा कोइने भाशको पमे, अथवा कोइ

जीवनी घात थाय, तेवी जाषा बोलवी नहीं.
२ रहस्सा नरक्खाणे. के--कोइना गाना मर्मनी वात प्रकाशवी नहीं. के जेथी जीवनी घात थाय एवा मर्म प्रकाशवा नहीं.
३ सदार मंत नेए. के--स्त्री पुरुषना अप लक्षण (मर्म) जाण्या छतां वैर बुद्धीए करी उघाम्रा करवा नहीं; के जेथी जीवनी घात थाय तेवा मर्म प्रकाशवा नहीं.
४ मोसो वयेसे. के--संसारमां अनेक प्रकारनी कुबुद्धीए करी, निर्दय प्रणामे करी कोइने खराब करवाना हेतुथी, वैर बुद्धीए करी, खोटो उपदेश (सलाह) देवो नहीं; के जेथी जीवनी घात थाय. तेवी कुबुद्धीए करीखोटी शिखामणआपवी नहीं, पण सहज मश्करी, कतुहलनी छूटी. वळी विनास्वार्थे अहोरात्री आवे पोहोर जुठुं बोलवुं नहीं.

५ कूम लेह करणे. के--खोटांखत, खोटां खातां, खोटा लेख, लखी कोइ जीवने हरकत थाय ते करवुं नहीं. तेमां सगांस्नेही ओ ने वेपार संबंधी मुदत गयेली रकम ताजी करवाना कारणे लखवुं पमे तो आगार. पण कुबुद्धीए करी, कोइनी घात थाय ने कोइने हरकत थाय, एवो खोटो लेख जाणीप्रीछि सहोंसे करी लखवो नहीं.

एणी रीते वीजुं अणुंव्रत उपयोग राखी ने पाळवुं तेमां पण कांइ वधघट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

त्रीजुं अणुंव्रत.

३ त्रीजुं अणुव्रत थूलाओ, अदिन्ना दा णाओ वेरमणं ते मोटकी पांच प्रकारनी चोरी करवाथी निवर्तुंवुं. तेनी विगत.

१ खातर खणी. के--खातर पाडीने मोट की चोरी करवी ते.

२ गांठडी छोडी. के--पारकी गांसडी छो डीने चोरी करवी ते.

३ ताळुं पड कूंची. के--कोइना घर, वखा र, हाट, इत्यादिक अनेक ठेकाणा फाडी, गणेश्यो जरावी, उपरवाडे वाड टपी, ता ळुं जागी तथा मारगनी वाटपाडी, लूंट क री, खातरीए फाडी, चोरी करवी ते; तथा घर, वखार, हाट मधे, पेटी, त्रीजोरी, पटा रा, मजुस, हाटडां, कवाट, पाकीट, विगेरे परीग्रह राखवाना ठेकाणे ताळुं दीधेलुं होय

ते उघामी तथा पारकी कूंचीए करी, तथा अनेरी कळाए करी, तथा विश्वासघाते करी ताळुं उघामी मोटकी चोरी करवी ते.

४ पमी वस्तु धणीआती जाणी के० पारकी जणस पमी होय ते पोतानी दृष्टे आवेथी ओळखाय जे फलाणानीछे तोते वस्तु तेनी पाछी आपवी, तथा कोइ वस्तु जमी होय ने धणी ओळखाय नहीं; के कोनीछे तो ते वस्तु राखवी. पण जे जणस पोतानी नथी; ने जमेलीछे तो ते धणी जागे जूठुं बोली कहेवुं जे ए मारीछे एवी चोरी करवी ते.

५ मोटकी के० गाम, नगर, पुर, पाटण, पाटणना गढ टपी, रणयुद्ध करी, जळयुद्ध करी काळीयादिक चोरीयां वाहाण लइ इत्यादिक मोटकुं अदत्तादान लेवानां

पच्चखाण. जावजीवाए, कोटी त्रण. नक रेमि मणसा, वयसा, कायसा.

एवा त्रीजा अदत्तादान व्रतमां मोटकी चोरी करवानां पच्चखाण, कर्यां छे; तेमां आगार जे—सगांस्नेहीओनो, परीग्रह राखवो, तथा वेपार सबंधीनो परीग्रह राखवो, तथा नजर्मि वस्तु लेवी पडे के जेनुं मूल जूज तेवो त्रण जातनो परीग्रह राखवो पडे तो आगारछे. पण जेमांथी राजा नो नय उपजे, तथा राजप्रजामां, तथा पंचमां, प्रतीज जाय एवी चोरी करवानां पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण. ने कोइ वस्तु जडेलीनो धणी मळे तो चोकसी करी साक्षी राखी तेने आपवी. पण नधणीआती राखवी पडे, तथा दाट्योसाट्यो परीग्रह जडे तो राखवो. पण तेमांथी जाते

कांइक भाग सारा मार्गे वापरीने बाकीना राखवानो आगारछे. एवा त्रीजा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं. तेनी विगत.

१ तेन्नाहडे के० चोरीनी वस्तु जाणी प्रीछि वेचाथी लेवी नहीं.

२ तक्करपउगे के० चोरने चोरी करवा बाबत साहाज्य देवी नहीं.

३ विरुधर जाइक्कम्मे के० राज्य विरुद्ध मोटको गुनो करवो नहीं, तेमां दाणचोरी वरस एकमां रु ना दाणनो आगार ते शिवाय राज्यविरुद्ध गुनो करवो नहीं.

४ कूम्ड तोले कूमडमाणे के० खोटां तोल, खोटां मापलां ने खोटा गज राखवा नहीं, पण वेपार कारणे कँमी जास्ती होय तेनो आगार.

५ तपकीरु वगचवहारे के० सारी वस्तु देखामी अदलो बदलो करी भेळसंभेळ करवी नहीं. पण वेपारकारणे करवुं पमे ते नो आगार.

एणी रीते ए पांच अतिचार मधे अण उपयोगे, परवशपणे, वर्त्तवुं पमे तो आगार. एणी रीतथी त्रीजुंव्रत उपयोग राखी पाळवुं. ने तेमां कांइ वधघट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सधारी लेवं.

चोथुं अणुंव्रत.

४ चोथुं अणुव्रत थूलाओ. मेहुणाओ वेरमणं के०–मैथुन थकी निवर्तु तुं. तेनी विगत.

१ देवता संबंधी मैथुन शेववा, शवराव वानां पच्चखाण. कोटी त्र नकरेमि, नकार वेमि. मणसा, वयसा, कायसा.

२ तिर्यंच संबंधी मैथुन पोतानी जाते शेववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि. कायसा. १ मनुष्य संगाते तिर्यचने शेवरा ववानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. २ वळी तिर्यंच ने मांहो मांहि शेवरावचा बावतनी विगत. १ गाय, भेंस, घोडा, उंट, बकरां, कुतरां, बिल्लामां विगेरे थळचर जीवने जे गी

ते गोवाळ, रबारी, ने थाणीआ विगेरे ए
क बीजानो संयोग मेळवी, जेळां करी झा
लीने अब्रह्म शेवरावे छे; ते रीते मारी जा
ते शेवराववानां पच्चखाण· कोटी एक नक
रेमि. कायसा. तेमां परवशपणानो आगार
तथा पराया पासे संयोग मेळवाववो पडे
तेनो आगार. २ ते शिवाय बाकीना थळ
चर जीवनो पराया पासे संयोग मेळवाव
वानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. म
णसा, वयसा, कायसा. ३ जळचर, उरपर,
भूजपर, ने खेचरने मांह्योमांह्ये जेळां करी सं
योग मेळवी झालीने अब्रह्म शेवराववुं न
हीं; तथा एक जातने बीजी जात साथे अ
ब्रह्म शेवराववुं नहीं· कोटी त्रण नकरेमि,
मणसा, वयसा, कायसा.

३ मनुष्य सबंधी सर्वना धर्ममां मैथुन

शेवडुं एं घणुंज पाप कह्युं छे. पण तेनी कोइने खबर नथी जे शुं पाप लागेछे. १ स्त्री पुरुषना संयोगे असंख्यात समूर्छिम जीव तत्काळ उपजे छे, जेम चकमक अने लोढुं नेगां थयेथी तत्काल अग्नि निपजेछे तेम स्त्री पुरुषना संयोगे तत्काळ समूर्छिम जीव उपजीने हणाय छे (मरेछे) वळी एक स्त्रीनी योनीने विषे नवलाख गर्भावासी जीव कह्या छे, तेमांथी जे लांबा आयुष्य वाळा होय ते अवतरे (जन्मे) बाकीना बीजा हणाय छे, जे स्त्री वारंवार घणोज काम नोग नोगव्यां करे तेथी गर्भावासना नवे लाख जीव हणाइ जाय (मरी जाय) पण तेने ओरुं थाय नहीं. ए रीते मैथुन शेव्याथी समुर्छिम ने गर्भज बन्नेनुं पाप लागे छे, एवुं धारी सर्वथा नियम हुं करी श

कतो नथी; पण परस्त्री मात्रनो नियम में
कर्यो छे, तेथी सर्वे स्त्रीओनी रावइ (प्राय
श्चित) उतारुं छुं. ने एक पोतानी ज्ञातनी
जे पंचनी साखे परणेल छुं तेनी रावइनी
मर्यादा जे–१ पोतानी स्त्री पंचनी साखे
परण्यो छुं ते मोकळी; कदापि तेनो वियो
ग थाय अथवा बीजा कोइ कारणे फरीथी
पोतानी ज्ञातनी परणवी पडे तो एक अ
थवा सूधी परणवी. ते उपरांत वधु पर
णवानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि.
कायसा. २ पोतानो नरथार पंचनी साखे
परणी छुं ते मोकळो. उपरांत पच्चखाण.
कोटी एक नकरेमि कायसा. ३ परस्त्री सा
थे अब्रह्म शेववानां पच्चखाण. कोटी एक
नकरेमि कायसा. ४ परपुरुष साथे अब्रह्म
शेववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि

कायसा. ५ पुरुष मुळन्याणीनो (दडश्राणी नो) कसब करवानां पच्चखाण. कोटी एक नवरेमि कायसा.

ए रीते उपर मुजब मर्यादा करीहे ते मांथी मारी धारणा प्रमाणे पाळवुं तेनी विगत.

१ दिवसे अब्रह्मनुं प्रमाण करवुं जोइए. कदापि सर्वथा ना थाय तो मास एकमां दिवस पाळवा.

२ आठम, चउदश, पाखी, बीज, पांचम, अगीआरश ए मास एकमां बार तीथिनुं प्रमाण सर्वथा करवुं जोइए. कदापि बार तीथिथी अधिकुं ओछुं पळेतो ते अहींआं लखवुं.

३ धन्य जे स्त्री पुरुष मन वश करी मास एकमां वीस दिवस अब्रह्मनो त्याग करेछे ने दस दिवस मोकळा राखेछे तेनी विगत.

१ पड़वे. २ चोथ. ३ सातम. ४ दशम. ५ तेरश. आ प्रमाणे मास एकमां वीस तीथि पाळवाथी शियळनो व्रत तप निपजेछे. वळी उपवासना व्रतप करवावाळा तो आ दुनियामां घणाज होय; पण शियळना व्रत तप करवावाळा तो विरलाज; (थोडाज). जे कोइ शूरवीर होय ते शियळनो व्रत तप करे. माटे तेम करवावाळा ए अहोंश्चा जाखवुं.

४ अब्रह्म शेव्या पठी बार महुर्त्त योनी संचेत्त रहेछे, तेथी करीने गर्नज, पचंद्री नु पज्या करेछे ते माटे बार महुर्त्तनी मांह्य जे कोइ फरीथी अब्रह्म शेवे तो गर्नज, पचंद्री मनुष्य मार्यानुं प्रायाश्चित लागे. ते माटे संयोग कर्या पठी बार महुर्त्तनो काळ समजु माणसे त्याग करी जाळववो जोइए. माटे एक रात्रीमां एक वखतथी बीजी वखत नोग नोगववो नहीं, कदापि कर्मना अन्नि लापे करीने एकरात्रीमां एकवारथी वधारे वार नोग नोगववो होय तो तेनुं पण मान करी अहींआ लखवुं.

५ स्त्री पुरुषे एक मासमां दिवस नुं प्रमाण करवुं तथा एक दिवसमां अमुक वखत नुं प्रमाण करवुं तथा एक मासमां

वखत उपरांत मैथुन शेववुं नहीं.

ए रीते चोथुं अणुव्रत उपयोग राखीने पाळवुं. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं. तेनी विगत.

१ इत्तरिय परिग्गहिय गम्मणे के० थोडा काळनी स्त्रीथी गमन करवुं नहीं.

२ अपरिग्गहिय गमणे के० विवाह कर्यो छतां परण्यो नथी तेनी साथे गमन करवुं नहीं.

३ अनंगक्रीडा के० अनेरा अंगे क्रीडा करवी नहीं

४ परविवाह करणेके०पराया वेवाइसाळ, नातरां करावचां नहीं. तेमां पोताना कुटुंब, सगां, स्नेही, मळतीआं, प्रीतिआंनो तथा परवशपणानो आगार.

५ कामभोगेसु तिव्वा भिलास के०

कामभोग करवा उपर तिव्र (घणोज) अभिलाष करवो नहीं.

एणी रीते चोथुं अणुव्रत अतिचार सहित उपयोग राखी पाळवुं. तेमां पण कांइ अधिकुं ओछुं करवुं पडे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

पाचमुं अणुव्रत.

५ पांचमुं अणुव्रत थूलाओ. परिग्गहाओ वेरमणं के० पोताना थको परिग्रह राख

वानुं प्रमाण कर्युं तेनी विगत.

१ खेत्त वथ्थुनो यथा परिमाण. एटले खेत्त के० उघाडी जमीन. वथ्थु के० ढांके ली जमीन. तेमां १ खेत्त के० उघाडी जमीन एटले घर खेडनां सांतीडा नं. तथा सां थवा आपेल सांतीडा नं. तथा वाडी नं. तथा बागवगीचा नं. तथा उघाडी छूटी पडतर जमीन विघा उपरांत राख वाना पच्चखाण. तेमां कोइनी वाक्षिस मळे तथा लेहेणामां आवे तो तेनो आगार, त था जे गाममां पोताने रेहेवुं पडे तेज गा मनी सांह्यली कोर उघाडी धरती खोरडां नं. तथा हाट, डुकान नं· तथा वखा र नं. तथा वाडा नं. नी उघाडी ज मीन पोताना थकी राखवी पडे तेनो आ गार; तथा ते शिवाय कोइनी साचववी

पम्मे ने पोता थकी राखवी पम्मे तो आगारः
उपरांत पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि म
णसा, वयसा, कायसा. २ वथ्थु के० ढां
केली ज़मीन एटले घर नं. तथा मेला नं.
तथा हाट, दुकान नं. तथा वखार नं.
तथा वाम्मा नं. ते सरवे हद मर्यादा स
हित ओटला, ओशरी, एकढाळीया, आंग
णा, ने फळीआ सूद्धांत खपे उपरांत पच्च
खाण. कोटी त्रणः नकरेमि, मणसा, वय
सा, कायसा. तेमां कोइना वक्षिस मळे,
तथा लेहेणामां आवे तथा कोइना पोता
थका साचववा पम्मे तो तेनो आगार.

२ हिरण, सोवननुं यथा परिमाण. एट
ले हिरण के० रुपुं. ने सोवन के०-सोनुं.
तेमां मारे पोताना थकुं रुपुं मण शेर
तथा सोनुं मण शेर उपरांत राखवा

ना पच्चखाण, कोटी त्रण. नकरेमि, मण सा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे कोइनुं वक्षिस मळे तथा कोइनुं पोता थकुं साचववुं पडे तो तेनो आगार.

३ धन, धान्यनुं यथा परिमाण; एटले धन. के० सोहोरवंध नाणुं. ने धान्य के० चोवीस जातनुं धान्य. तेमां मारे पोताना थकुं धन एटले रुपिया, नाणुं रु.
तथा धान्य एटले चोवीसे जातनुं थइने मण ते उपरांत वधु राखवाना पच्चखा ण कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां कोइनुं साचववुं पडे तो आगार.

४ दुपद चउपदनुं यथा परिमाण. एटले दुपद के० मनुष्य तेमां दास, दासी, वकी ल, वाणोतर, नोकर, चाकर, पोताना थका

वरस एकमां राखवा. चउपद, के०—गाय, भेंस, घोमा, हाथी, उंट, बळद, मेढां, बकरां, ने कूतरां विगेरे चार पगवाळा तिर्यंच जीव राखवा पमे तो वरस एकमां राखवा ते ऊपरांत राखवाना पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे कोइनां बाक्षिस मळे, तथा कोइना साचववा पमे, तथा दुपद चउपद (मनुष्य, तिर्यंच) जीवनो वस्तार वधे, तथा लेणदेणमां आवे, तथा खशी जाय तेने बदले बीजां लेवां पमे तो तेनो आगार.

५ कुवियनुं यथा परिमाण; के०—घरेणुंगांतु पोताना थकुं रु नुं राखवुं, तथा घर वाखरानो परचुरण सामान रु नो पोताना थको राखवो. ते उपरांत पच्चखाण, कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वय

सा, कायसा. तेमां कोइनुं बक्षिस मळे तथा घरणे, व्याजे राखवुं पडे तथा कोइनी था पण साचववी पडे तो तेनो आगार.

एम पांचमा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ खेत्त वथ्थु प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

२ हिरण सोवन प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

३ धन धान्य प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

४ दुपद चउपद प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं

५ कुविय प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

एणी रीते पांचमुं नव जातना परिग्रह

नुं व्रत उपयोग राखी पाळवुं. तेमां कांइप
ण अधिकुं ओछुं करवुं पमे तो व्रत आद
र्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचे
नी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

छट्ठुं गुणव्रत.

६ छट्ठुं दिसिव्रत के०—जे गाममां हुं रहुं
छुं ते गामथी चारे दिशाए तथा चारे वि
दिशाए तथा उंचुं, नीचुं, त्रीछुं, जळवट,
स्थळवट,शपर्शवुं मोकळुं राख्युं तेनी विगत.

१ स्थळवटे ऊंचु गाऊ   तथा नीचुं गाऊ   तथा डुंगरे चढवुं पडे तो गाऊ तथा भोंयरा विगेरे ऊंडाणमां उतरवुं पडे तो गाऊ   तथा चारे दिशा ने चारे विदिशाए जावुं पडे तो पोताना रहेवाना गाम थकी गाऊ   ऊपरांत जइने पांच आश्रव शेववा, शेवराववानां पच्चखाण· जावजीवाए, कोटी ८ नकरेमि नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा· तेमां, चढीआती उतरती जमीन फेर थाय तेनो आगार.

२ जळवटे, वाहाण तथा बोटमां बेशी परदेश जावुं पडे तो चार दिशा ने चार विदिशा थइ पोताना रहेवाना गाम थकी गाऊ   ऊपरांत जइने पांच आश्रव शेववा शेवराववानां पच्चखाण· कोटी

ठ नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे देवता, चोर तथा धाभावाळा विगेरे नुपामी लइ जाय एवा आकस्मीत प्रयोजने करी तथा वाहा ण, वोट इत्यादिना योगे करी आकस्मीत दूर निकळी जइए तथा राजा, अमलदार ना हूकमथी, परवशपणे दूर जावुं पमे तो तेनो आगार. तथा जळवट ने स्थळवट स्प र्शवानी मर्यादा धारी ठे; ते नुपरांत कोइ दूर देशनुं करियाणुं, वसाणुं, माल मता वेचवा आवे ने लेवुं, लेवरावबुं पमे तथा कागळ पत्र लखी मंगाववुं पमे तथा आम तीओ वांधी कागळ पत्रनो व्यवहार चला ववो पमे तो आगार. तथा परवशपणानो आगार.

एम ठट्टा व्रतना पांच अतिचार जाणवा

पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ उर्ध्वदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—उंची दिशानी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

२ अधोदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—नीची दिशानी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

३ तिर्यदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—जळवट स्थळवटनी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

४ खेत्तवुढी; के०—चार दिशाना धारेला गाउ एकठा करी कोइ दिशाए दूर जावुं नहीं.

५ सइ अंतरधाये; के०—जे दिशाओ स्पर्शवी धारी छे तेमां संदेह पड्यो छतां दूर जावुं नहीं. तथा पोतानी मती कल्पनाये करी एक दिशा घटामी बीजी दिशा वधारवी नहीं.

एणी रीते छठुं व्रत उपयोग राखीने पाळवुं. तेमां नूल चुक तथा परवशपणानो

आगार. तेमां कांइ वध घट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधी मां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

सातमुं गुणव्रत.

७ सातमुं नुवनोग परिनोग विहं. एटले नुवनोग; के०—एकवार नोगववुं ते अन्न, पाणी विगेरे चीज. परिनोग; के०—वारंवार नोगववुं ते वस्त्र, घरेणुं, विगेरे चीज. तेमां ढवीस वोलनी मर्यादा वांधी ते नीचे लख्या प्रमाणे पाळवी.

पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ उर्ध्वदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—उंची दिशानी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

२ अधोदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—नीची दिशानी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

३ तिर्यदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के०—जळवट स्थळवटनी धारेली मर्यादा तोमवी नहीं.

४ खेत्तवुढ्ढी; के०—चार दिशाना धारेला गाउ एकवा करी कोइ दिशाए दूर जावुं नहीं.

५ सइ अंतरधाये; के०—जे दिशाओ स्पर्शवी धारी ढे तेमां संदेह पड्यो ढतां दूर जावुं नहीं. तथा पोतानी मती कल्पनाये करी एक दिशा घटाफी बीजी दिशा वधारवी नहीं.

एणी रीते ढठ्ठुं व्रत उपयोग राखीने पाळवुं. तेमां नूल चुक तथा परवशपणानो

नेक तरेहनां फळठे ते मधेथी जे जातना फळ मारे खपेठे ते सर्व जात थइने दिन एके शेर. उपरांत खावाना पच्चखाण, तेमां कारणप्रयोग तथा अणउपयोग, ने परवशपणानो आगार.

४ अनंगण विहं; के०—तेल,फूलेल,धूपेल अत्तर, विगेरे अनेक जातनुं दिले चोळी मर्दन करवुं के माथे घालवुं पम्हे तो दिन एके शेर ऊपरांत घालवा चोळवानां, पच्चखाण; तेमां उपर मूजब आगार.

५ ऊवट्टणविहं; के०—आमळां, कंकोमी, सूंठ, साबु, खारो,पीठि, गाण, लोट, दहीं, छाश ने गाणनो गोर विगेरे अनेक तरेहनुं दिले चोळवुं पम्हे तथा खरम करवो पम्हे तो दिन एके शेर ऊपरांत पच्चखाण. तेमां उपर मूजब आगार.

६ मंज्जणविहं; के०—सर्व अंगे नहावुं प
ख्खे तो पोतानी सहोंसे वाव्य, कूवा, कुंम्भमां
नहावुं नहीं. ने कदापि तेमां नहावुं पख्खे
तो मास एकमां दिन उपरांत पच्चखाण.
तेमां घर आगळ के उतारे तथा पराया घेर
नहावुं पख्खे तो आगार. तथा लौकीक का
रणनो तथा मार्गमां जातां नदी वेहेळा
उतरवा पख्खे ने धारणाथी एक मासमां व
धु स्पर्शाय तो आगार. तथा छठा व्रतमां
जे क्षेत्र मोकळुं राख्युंछे ते क्षेत्र शिवायनुं
कोइ पाणी लावी आपे तो ते पाणीए न
हावुं नहीं. तथा मंगावीने पण नहावुं न
हीं. वळी पाणीमां कोइ जातनी औषधी
नाखी कारणप्रयोगे नहावुं पख्खे तो आ
गार. वळी शरीर कोइ वस्तुथी खरड़ायुं
होय ने धोवुं पख्खे तो नहावानो आगार.

तथा कारणप्रयोग, अणनुपयोग ने परव शपणानो आगार.

७ वथ्थविहं;के०—रेशमी,सूतराऊ शण, ऊन, गरजसूतरु, शाल, धूसा, कामळी, सादा, कसबी, न नरेला विगेरे अनेक जातना ओढवा पेहेरवानां जूगमां, वस्त्र दिन एके नंग ऊपरांत पच्चखाण. तेमां तळाइ,गोदमां,गादलां ओशीकां, जाजम, गादी तकीआ, पाट, पथाणां, विगेरेमां सूवुं वेसवुं पमे तो आगार. तथा कोइ वींटलां तथा गांसमी उपर वेसवुं पमे तो आगार. तथा कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार. (पण फक्त ओढवा पेहेरवानी वावतनो नियम कर्यो छे.)

८ विलेपणविहं; के०—शरीरे चंदन, सूखम, कंकु, केसर, विगेरेनुं तिलक करवुं

पके तो दिन एके शेर   उपरांत पच्च
खाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने
परवशपणानो आगार.

ए पुप्फविहं; के०—पोताना हाथे सहोंसे
करी विना कारणे कोइ पण झाडनुं फूल
चूंटवुं नहीं. ने तेमां कारणप्रयोग, अण
उपयोग ने परवशपणानो आगार. तथा
विवाह वाजन, मिजलस वेठक ने गाम प
रगाम जातां कोइ फूल आपे तो ते लेवा
नो आगार. तथा मिजलस, सभा ने लग्न
विगेरेमां फूल, तोरा, गुच्छा, हार, लेवानो
आगार. वळी सहोंसे लीलां सचित्त फूल
वापरवा लेवां पके तो दिन एके शेर
उपरांत पच्चखाण. तेमां पोताना तथा स
गां स्नेहीओना घेर काम प्रसंगे तथा आक
स्मीत प्रयोजने वधु फूल वापरवानो आगार.

१० आभरण विहं; के०—सोना, रुपा, माणेक, मोती, ने जमाव विगेरे अनेक जातनां घरेणां होय ते पेहेरवां पमे तो दिन एके नंग उपरांत पेहेरवानां पच्चखाण. तेमां राजा, शेठ, सेनापती, सगा स्नेहीओनुं बक्षिस मळे, के टाणे टचके मागी लइ वधारे पेहेरवुं पमे तथा कोइनुं साचववा माटे वधु पेहेरवुं पमे तो आगार.

११ धूपविहं; के०—हरकोइ जातनो धूप मारे धर्म अर्थे उखेववानां पच्चखाण. ने संसार अर्थे धूप उखेववो पमे तो दिन एके रु० नार उपरांत उखेववानां पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

१२ पेजविहं; के०—चाहा, कावो, उकाळो, राबमी, उकाळेल दूध, कढी, विगेरे

ऊकाळेल चीज सादी तथा मशालावाळी पीवी पडे तो दिन एके शेर ते उपरां त पञ्चखाण. तेमां उपर मूजव आगार.

१३ नखणविहं; के०—सूखडी, मिठाइ अनेक तरेहनी बनेछे ते गळी, मोळी खावी पडे तो सर्व जात थइने दिन एके शेर ते ऊपरांत पञ्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी उपर मोघम सूखडी (मिठाइ) खावानी लखी छे पण तेमांथी त्रण जातनी सूखडी जे सोड*तथा आथो घालवाथी बने छे तेथी रसचाळित जीव उपजे छे जेवी के जलेबी, घेबर, हलवो विगेरे सोडथी बनती चीजो तजाय तो घणुं ऊत्तम छे. माटे

*सोड, आथो. एटले घउंना मेदाने कोहोवरावी सूखडी बनावेछे ते.

जे चीज तजवी होय ते आहिंयां लखवी.

१४ उदनविहं; के०—सर्व जातनुं लासु धान्य दिन एके शेर ते उपरांत पच्च खाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग नें परवशपणानो आगार.

१५ सूपविहं; के०—सर्व जातनुं कठोळ धान्य दिन एके शेर ते उपरांत पच्च खाण. तेमां उपर मूजब आगार.

१६ विगयविहं; के०—चार प्रकारनी वि गय तेमां चार मोटी माहा विगय. तेमां थी मदिरा ने मांस सर्वथा खावानां पच्च खाण. तेमां नेळसेळ, अणउपयोग ने पर वशपणानो आगार. ने मध तथा मांखण रोग विना सहोसे खावुं नहीं. पछी तो जे

एणी रीतथी उपर लख्या शिवाय जी लोत्री, रसावळ, शाक अने फळफूल विगे रे अनेक जातनी होयछे. ते जोगववाना पच्चखाण. तेमां रोगना कारणे, ओषध वेषधे, दुःजग दुःकाळे, जेळसेळे, जूलचुके, अणओळखे, अजाणपणे, कारणप्रयोगे, अणउपयोगे, ने परवशपणे खावानो आगार.

१८ माहुरविहं; के०—मेवो, अखोम, बदाम, चारोळी, पीस्तां, काजु, धराक, खजुर, खारेक, आलु विगेरे सर्व जातनो मेवो दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारण प्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

१९ जमणविहं; के०—सर्व प्रकारनुं जोजन जे कुळनुं मने खपेछे ते कुळनुं दिन एके शेर ते उपरांत पच्चखाण. तेमां

उपर मूजब आगार. वळी आ पच्चखाण ग्रहस्थावासमां रहुं त्यां सूधी पाळवां.

२० पाणीविहं; के०—पाणी पीवा नीमित्ते दिन एके   ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां जे कुळनुं पाणी मने खपे तथा जे क्षेत्र स्पर्शवुं मोकळुं राख्युंछे ते क्षेत्रनुं खपे पण तजेला कुळनुं खपे नहीं. तेमां रोगनां कारण तथा कारणप्रयोग, अणऊपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी आ पच्चखाण. ग्रहस्थावासमां रहुं त्यां सूधी पाळवां.

२१ मुखवासविहं; के०—सोपारी, लवींग, एलची, तज, तमाकु, जायफळ, जावंत्री पींपर, पींपरीमुळ, पान, वरियाळी विगेरे सर्व जात थइने मुखवास दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणऊपयोग ने परवशपणानो आगार.

२२ वाहनविहं; के०—फरतुं, तरतुं ने चरतुं एटले वेहेल, रथ, गाडां, गाडी, घोडा, हाथी, ऊंट, वहाण, बोट, नाव, मलवो, विगेरे अनेक तरेहना वाहनछे ते दिन एके वाहन नं. ते उपरांत पञ्चखाण. तेमां रे लगाडीमां वेसवानो आगार. ने कारणप्र योग, अणउपयोगने परवशपणानो आगार.

२३ वाहानिविहं; के०—पगमां पेहेरवाना पगरखां, जोडा, बूट, मोजा, मोजडी, वि गेरे अनेक तरेहना होय तेमांथी वरस ए क मधे नवां पेहेरवा सारु जोड नं. ले वी ते उपरांत पञ्चखाण. तेमां खोवाय ते ने वदले फरी बिजा नवा लेवा पडे तथा पराया मागी पेहेरवा पडे तथा कारणप्रयो ग, अणउपयोग ने परवशपणानो तथा भू लथी अदलवदल पेहेरवा पड्यानो आगार.

२४ सयणविहं; के०—सूवा वेसवाना आसन पलंग, ढोलीया, हिंमोळाखाट, पाट, पाटला, बाजोठ, पाटीयां, खुरशी, सींहासन, गादी, तकीया विगेरे अनेक तरेहनां आसनछे ते उपर वेसवुं पडे तो दिन एके आसन नं. ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

२५ सचित्तविहं; के०—सचित द्रव्य खावा पडे तो दिन एके नं. ते उपरांत पच्चखाण. तेमां उपर मूजब आगार.

२६ दव्वविहं; के०—सचित्त ने अचित्त सर्वे मळीने दिन एके द्रव्य ते उपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

एणी रीते उपर लख्या मूजब छवीस

बोलनी मर्यादा बांधीने पच्चखाण कर्यांछे ते जावजीव सूधी, कोटी त्रण; नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां कारणप्रयोग अणनुपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी सातमा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ सचित्ताहारे;के०—सचित्तनां पच्चखाण कर्याहोय ते सरतचूकथी खायतो दोपलागे.

२ सचित्त पडि बुद्धाहारे; के०—वम, बावळ विगेरे झाडनो गुंदर उखेडी खाय तो दोष लागे.

३ अप्पोलियो सही जखणया; के०—तत्काळनी वाटेली चीज मरी, तीखां, सोपारी विगेरेमां जीवना प्रदेश रही गया होय ते खाय तो दोप लागे.

४ दुप्पोलियोसही जखणया; के०—जे

चीज पुरी अग्नि लागी पाकेली नहोय ते खाय तो दोष लागे.

५ तुछो सही नखणया; के०—जे वस्तु तुच्छ जेवीछे एटले बोर, कोठ, शेलडी, सीताफळ, गुंदा विगेरे हरेक चीज के जेमांथी थोडो भाग खाधामां आवे ने घणो भाग नाखी देवो पडे तेवी चीजखायतो दोषलागे.

एणी रीतथी ऊपर मूजब अतिचार टाळी व्रत पाळवुं. ने हवे आ सातमा व्रतने विषे पंदर प्रकारना कर्मादानना वेपारनो अवश्य नियम करवो जोइए तेनी विगत.

१ इंगालकम्मे; के०—तेऊकायना आरंभनी मर्यादा आगळ पेहेला व्रतमां पांच स्थावरना भेगी अग्निकायना आरंभनी मर्यादा करीछे ते प्रमाणे वर्त्तवुं. ने ते शिवाय बीजा घणी प्रकारना अग्निकायना आरंभ

ठे तेनो आजीविका नीमित्ते वेपार करवा ना पच्चखाण, कोटी एक.

२ वणकम्मे; के०—काष्ट (लाकमा) ना वेपारनी विगत. १ लीलां काष्ट पोतानी आजीविका अथवा पारकी आजीविका अर्थे वाढवानां पच्चखाण. कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

२ क्षेत्र वाढी खेमुतनी माफक पोतानी जाते पोतानी घरखेम आगळ मोकळी राखीठे तेमां सांती खेमावथा पमे ते शिवाय पोतानी जाते हळ खेमवाना पच्चखाण, कोटी त्रण; नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. ३ कठियाराना कसबमां लीलां लाकमां आजीविका नीमित्ते कापवानां पच्चखाण, कोटी एक, नकरेमि कायसा. तेमां रसोइ सारु तथा तापवा सारु लावी सळ

गाववा पडे तेनो आगार. ४ फडामांथी त था वेलामांथी डाल उतारी सींदरी, सादरां, सादरी, पोपट, पींपुडी, शीकां विगेरे आ जीविका नीमित्ते बनाववानां पच्चखाण. ५ कशेलानां, बावळनां, दाडमनां, हरडां ना, बेडां विगेरेना लीलां छोडीयां रंगवा नीमित्ते उखडे तेम आजीविका नीमित्ते उखेडवाना पच्चखाण, कोटी एक. ६ ली ली वनराय कपावी रोजगार करवाना प च्चखाण कोटी एक; नकरेमि कायसा. ते मां पोताना घरकामे तथा सगास्नेहीओ सारु कपाववानो अगर कापेला वेचवा नो आगार.

३ साडीकम्मे; के०—सोड(आधो)करवा नो तथा गाडां, गाडी करीने वेचवानो तथा वहाण बोट विगेरे बेसवानां वाहन विगेरे

घमावी वेचवानो वेपार आजीविका नीमि त्ते करवानां पच्चखाण, कोटी एक; नकरेमि कायसा. तेमां पोताना घरकामे तथा सगां स्नेहीओ सारु जलेबी, घेवर विगेरेनो सो म (आधो) करवो पमे तथा गामां, गामी, वहाण, बोट विगेरे वाहनो करावvा पमे तो आगार.

४ नामीकम्मे; के०—नामानी विगत. १ त्रसजीवने माथे नार नरी नामां कर वानो वेपार करवानां तथा वेहेल, रथ, गा मुं, ममणी, वहाण, बोट इत्यादि फरतां वा हनो राखी नामां करवानो तथा सांतीमा, हळ, दंताळ विगेरे नामे आपी आजीवि का चलाववानां पच्चखाण. कोटी एक न करेमि कायसा. तेमां पोताना घरनं गामी, घोमुं, बळद, वहाण, बोट विगेरे पोताना

बेसवा अर्थे राख्युं होय ते तथा लेणदेणमां आव्युं होय ते जाडे आपवुं पडे तो आगार. पण नवुं वाहन जाडा अर्थे वसावी आजीविका चलाववी नहीं. २ दुनियामां अनेक प्रकारनां यंत्रो बने छे ते यंत्रो वसावी जाडे आपी आजीविका चलाववानां पच्चरवाण. कोटी एक. तेमां बैरांओनो रेंटियो के नानो चरखो घरमांथी जाडे आपवानो आगार. ३ त्रांबु, पीतळ, जसत, कलाइ, कॉपरब्रास तथा सोना रुपानां वासणो वसावी जाडे आपवानो वेपार करवानां पच्चरवाण; कोटी एक. तेमां पोताना घरमां वापरवानां वासणो जाडे आपवानो आगार. ४ घर (खोयडां) हाट, वखार, बंगला ने डेहेलां विगेरे जाडुं खावा बदल नवां बनावी आजीविका चलाववानां प

च्चखाण. कोटी एक. तेमां पोताने रेहेवा नां तथा बेसवा ऊठवानां ने मालमत्ता च रवानां तथा लेणदेणमां आवेलां नामे आपवांनो आगार.

५ फोमीकम्मे; के०—धरतीना पेट फो मवाना पच्चखाणनी विगत. १ ओम, स लाट, कमिया, खायणियानो कसब करवा नां तथा कूवा, तळाव, वाव्य, कुंम, द्रह, नदी, खाण, पाणाखाण, मार्टीखाण खोद वानो (काढवानो) कसब आजीविका नी मित्ते करवानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां क्षेत्र वाडी धरती पोतानी जाते खेमुतनी पेरे खेमवानां पच्चखाण; कोटी एक. ते मां घरकामे तथा सगां स्नेहीओ सारु खो दवानो आगार. तथा घरखेमनां सांतीमा खेमाववानो आगार. २ मीतु, मार्जीगार

आजीविका नीमित्ते निपजाववानां पच्च
खाण; कोटी एक· ३ घंटी, खायणिया वि
गेरे आजीविका नीमित्ते टांकवानो वेपार
करवानां पच्चखाण. कोटी एक. तेमां घरना
तथा सगां स्नेहीओना टांकवानो आगार.

६ दंतवाणिज्जे; के०—दांतनो तथा रेश
मनो रु   मोतीनो रु   कस्तुरीनो
रु   गेंमो तथा कच्चकमानो रु
शंख, शंखला, छीप, कोमानो रु
नो ते नुपरांत वरस एकमां आजीविका
नीमित्ते वधु वेपार करवानां पच्चखाण.
कोटी एक· तेमां घरखरचे तथा लेणदेणमां
आवेथी मर्यादा नुपरांत अधिका लेवा प
मे तो तेनो आगार.

७ केसवाणिज्जे; के०—केशना वेपारनी
विगत. १ चमरी गायना वाळ लेदवा, लेदा

ववानो तथा वाळंदनो (हजामेनो) तथा चामडा काचा तथा कमावेलांनो वेपार आजीविका नीमित्ते करवानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां कुडलां (घी तेल भरवानां ठाम) करावी वेचवां पडे तेनो आगार. ४ परना पिंडानो तथा पगरखा जोडा ने ज ळकोशी पानां थायछे तेनो तथा वणकर ने मोचीनो कसब आजीविका नीमित्ते क रवानां पच्चखाण; कोटी एक.

८ रसवाणिज्ये; के०—रसनां वेपारनी वि गत. १ मांस, तथा मदिरानो वेपार कर वानां पच्चखाण, कोटी एक २ मांखण त था मध ने महुडांनो वेपार करवानां पच्च खाण; कोटी एक. तेमां घर माटे तथा को इने वास्ते लेवां, लाववां पडे अगर लेण देणमां आवेल वेचवां पडे; तेनो आगार.

३ रोगान, सरेश, ने शीफानो वेपार करवा नां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घर काजे तथा कोइने वास्ते लाववो पडे तेनो आगार; तेमज लेहेणामां आवेल वेचवो पडे तेनो आगार. ४ वळी रसनी जात घणीछे ते मधेथी वरस एक मधे वेपार अर्थे शीलिके राखवुं पडे तेनी विगत—घीइ मण गोळ मण तेल मण सरशीयुं मण एरंडीयुं मण खांड मण साकर मण रशी तथा रस मण ते उपरांत आजीविका नीमित्ते वधु शीलिक राखवा ना पच्चखाण; कोटी एक. तेमां लेणदेण मां आवे तथा सट्टानुं तोल करवुं पडे तेनो आगार.

ए लखवाणिज्जे; के०—रंगाटीना वेपारनी विगत. १ मीण तथा खांखण निपजा

ववाना पच्चखाण; कोटीएक. ४ मीण, खांखण, लाख, सोरंगी तथा हरकोइजातना रंगनो वेपार करवो पमे तो वरस एक मधे मण   ते उपरांत वधु राखवाना पच्चखाण; कोटी एक. तेमां लेणदेणमांथ्यावे ते राखवानो आगार.

१० विषवाणिज्जे; के०—विषना वेपारनी विगत. १ सोमल, वछनाग, तालकुट, झेरकचोलां, विगेरेनो वेपार करवो पमे तो वरस एक मधे   नो ते उपरांत पच्चखाण; कोटी एक. २ अफीण तयार मालनो वेपार करवो पमे तो वरस एक मधे पेटी नं·   ते उपरांत पच्चखाण; कोटी एक. तेमां सट्टानो वेपार करवानो आगार. ३ तरवार, कटार, कटारी, वरछी, भाला, तीर, जमैया, तोप, पीस्तुल, बंधुक, छरी, चरा, चप्पां, कातर ने दातरमां विगेरे अनेक तरहना शस्त्रमे जीवहत्या थाय तेवा

शस्त्रनो आजीविका नीमित्ते वेपार करवा नां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घर कामे वसावेलां तथा लेणदेणमां आवेलां शस्त्र वेचवां पडे तेनो आगार. ४ धातुमां सोनु, रुपु, त्रांबु, पीतळ, कांसु, कलाइ, सीसुं, जसत, लोढुं, गजवेल, इत्यादिक धातुओनो वेपार करवो पडे तो वरस एक मधे शीलिके मण   ते उपरांत पच्चखाण, कोटी एक.

११ जंतुपीलणकम्मे; के० —यंत्रो फेरववाना वेपारनी विगत १ घांचीनी घाणी, कपासना चरखा ने शेरडीना कोल फेरवी ने दाणा पीली तेल काढी पोतानी जाते आजीविका नीमित्ते वेपार करवानां पच्चखाण; कोटी एक. २ रु तथा रेशम कांतवाना रेंटीया नं.   दळवा जरडवानी घंटीओ नं. रेशम सूतरना फालका नं.   वाटवानी नीशाओ नं.   घूंटवाना खरळ नं.   खांड

वानी खायणीओ तथा खायणीया नं.
सांबेला नं. परार नं. चींगुमा नं.
पिंजण नं. परतीओ नं. ते उपरांत
आजीविका नीमित्ते वधु राखवाना तथा ते
वा अनेक तरेहना पीलवाना यंत्रो आजी
विका नीमित्ते घमवाना तथा लावी वेच
वानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घरका
मे वसावेलां तथा लेणदेणमां आवेलां वे
चवां पमे तो आगार. ३ कूवा, तळाव, वैमा
विगेरेमां पाणी काढवानां रेंट फेरवी आजी
विका चलाववाना तथा ओगणपचास जा
तना वाजींत्र आजीविका नीमित्ते घमवाना
तथा घमावी वेचवानां पच्चखाण,कोटीएक.
तेमां तैयार लावेल वेचवानो आगार.

१ २ निलंछणकम्मे;के०—त्रसजीवने खांशी
करवानीविगत. १ दुपद चनुपद जीवने खां
शीकरवानां पच्चखाण;कोटीएक.२दुपद च

उपद जीवने विनाकारणे द्वेषबुद्धीथी माम देवानां पच्चरवाण; कोटी एक. तेमां पोताना घरना, सगां स्नेहीओना नाक कान विंधवा छेदवा पमे, त्राजवां डूंदणां डूंदवा पमे तथा कारणसर माम देवो पमे तेनो आगार

१३ दवग्गिदावणया;के०—वैरबुद्धीएकरीं गाममां तथा गाम बहार, उकरमे तथा वगमे वनस्पति उगवा माटे दावानळ लगामवाना तथा क्रोधना वशे द्वेषबुद्धीथी कोइनी ढांकी, उघामी जमीन बाळवानां, तेमज कोइना कहेवाथी कांइ रकम लेवी करीने आग लगामवानां पच्चरवाण;कोटी एक.

१४ सर,दह,तलाग,परि,सोसणया;के०—सरोवर,तळाव,नदी,द्रह,कूवा,वाव्य,वेमा,टांकां,कुंम,विगेरे उलेचवानां तथा पाणी सोसववाना उपाय आजीविका नीमित्ते करवानां पच्चरवाण;कोटीएक.तेमां घरकामेतथासगां

स्नेहीओनी नीमित्ते उत्रेचवापमेतोआगार.

१५ असइ,जणपोसणया;के०–हिंसा कर नार जीवजे मांस माटी वगरजीवे नहीं तेने पाळी,पोपी आजीविकानीमित्ते उरेरी वेच वानो वेपार करवानांपच्चखाण, कोटीएक.

एणी रीतथी पंदर प्रकारना कर्मादाननो आजीविका नीमित्ते वेपार करवानां पच्च खाण कर्यां छे; तेमां कारणप्रयोग, अणउ पयोग ने परवशपणानो तथा राजा ने स गां स्नेहीओना कारणे करवानो आगार.

एरीते उपर लख्याप्रमाणे सातमुं व्रत छ वीस बोलनी धारणाथी तथा पांच प्रकारना सचित्तना अतिचारथी तथा पंदर प्रकारना कर्मादानना वेपारथी उपयोग राखी पाळ वुं. ने तेमां कांइ वधघट करवी पमे तो व्र त आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

नवमुं शिखाव्रत.

ए नवमुं सामायक व्रत ते वरस एकमां सामायक करवी. तेमां ओछी थायतो आगळ उपर वाळी लेवीं; जावजीव सुधी पच्च खाण.कोटी ए करवुं.तेमां रोग,जरा,परव शपणाने चूकचुकनो आगार. पण छती श क्तिए उपजोग राखी करवी. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ मण दुप्पणिहाणे; के०—सामायकमां मन मार्‍हुं प्रवर्त्ताव्युं होय तो दोष लागे.

२ वय दुप्पणिहाणे; के—सामायकमां वचन पापमांहे प्रवर्त्ताव्युं होय तो दोष लागे.

३ काय दुप्पणिहाणे; के०—सामायकमां काया पापमांहे प्रवर्तावी होय तो दोषलागे.

४ सामाइयस्स, सइअकरण आए;के०—सामायक में कीधी के नथी कीधी ते ऊपयोग चूके तो दोष लागे.

५ सामाइयस्स, अणवठियस्स करण आए, के०—सामायक पूरी थया विना अधूरी पाळे तो दोष लागे.

एणी रीते नवमुं व्रत अतिचार टाळी उपयोग राखी पाळवुं.

दशमुं शिखाव्रत.

१० दशमुं देसावगासीक व्रत ते वरस एकमां संवर, पौषध, देसावगासीआं

करवा. ने ते न थाय तो तेना वदले संव्वर एकनी सामायक २५ वधारे करवी, ए रीते जावजीवसूधी पच्चखाण, कोटी ए करवा. तेमां रोग, जरा, परवशपणाने चूकचुकनो आगार. पण छती शक्ति होय त्यां सूधी ऊपयोग राखी करवा. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ आणवण पउगे; के०—वीजो माणस पोताना कामे जतो होय तेनी पासे पोते हद वाहारनी जणस मंगावे तो दोष लागे.

२ पेसवण पऊगे; के०—नोकर, चाकर ने मोकली मंगावे तो दोष लागे.

३ सदाणुवाए; के०—पोते हदमां रहीने बीजा हदवाहारवाळाने सादकरेतो दोषलागे.

४ रुवाणुवाए; के०—पोतानुं रुप ऊंचो नीचो थइ देखाडे तो दोष लागे.

५ वहिया पोगल पखेवे के०—कोइने कां

करकी नांखी तेमावे तो दोष लागे.

ए रीते दशमुं व्रत उपयोग राखी पाळवुं.

अग्यारसुं शिखाव्रत.

११ अग्यारमुं पौषध व्रत ते वरस एक मां पौषध करवा. ने ते न थाय तो तेना बदले संव्वर, पौषध करवा. ने ते पण न थाय तो तेना बदले पौषध एकनी सामायक ३० करवी. ने ते पण न थाय तो तेना बदले छठ ऊपवास एक करीने पौषध एक वाळवो, जावजीव सूधी पच्च खाण; कोटी ए करवा. तेमां रोग, जरा, परवशपणा ने भूलचुकनो आगार. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ अप्पडिलेहिय, दुप्पडिलेहिय, सेज्या संथारए, के०—पडीलेहे नहीं, ने माठी पेरे पडीलेहे, तथा स्थानक, पाटप्रमुख अविवेके पडीलेहे तो दोष लागे.

२ अप्पमझिय, दुप्पमझिय, सेज्यासंथा रए; के०—पूंजे नहीं, जूमि ज़पर पूंजीए स्थानक पाट, अविवेके पूंजे तो दोषलागे.

३ अप्पमिलेहिय, दुप्पमिलेहिय, उच्चार पासवण, जूमि; के०—जूए नहीं, जूंमी पेरे जूए, वमी नित, लघुनित, परववानी ज ग्या अविवेके जूए तो दोप लागे.

४ अप्पमझिय, दुप्पमझिय, उच्चार पा सवण जूमि; के—पूंजे नहीं, जूंमी पेरे पूंजे वमीनित, लघुनित परववानी जग्या अवि वेके पूंजे तो दोप लागे.

५ पोसहस्स समअणुं पालणया; के०—पोपधमां कोइप्रकारे प्रमाद शेवे, सझायध्यान न करे, अने विकथा प्रमुख करे तो दोप लागे. एरीते अग्यारमुं व्रत ऊपयोग राखी पाळवुं.

बारमुं शिखाव्रत.

१२ बारमुं अतीथि, संविभागव्रत, ते साध साधवीओने सूजतो, निर्दोष, आहारपाणी आदि देइने चऊद प्रकारनुं दान फासुक, एखणीक देवुं तेमां कदाचित् साधसाधवीओनो योग नावने तो भावना भावनी अने योग बने वहोरावतां सर्वथा प्रकारनुं असूजतुं माराथी थाय तो ते दिवसे दुध, दहीं, घी, तेल ने गळपणवाळी चीज, ए पांच मांहेली एक विगयनो त्याग करवो. ए रीते जावजीव सूधी कोटी ए करवुं.तेमां कारणप्रयोग,अणऊपयोग ने परवशपणाथी अंतराय पञ्चानो आगार.तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ सचित्त निखेवणया; के०—सचित्त वस्तु अजाणपणे अचित्त वस्तुमां भेळवी होय ते वहोरावुं तो दोष लागे.

२ सचित्त पेहणया; के०—सचित्त वस्तु अजाणपणे अचित्त वस्तुमां मूकी होय ते मांथी अचित्त वहोरावुं तो दोष लागे.

३ कालाइकम्मे; के०—काळ अतिक्रमे ली स्पर्श (वगमेली) वहोरावुं तो दोषलागे.

४ परवएसे; के०—सूजतो होऊ ने बीजा पासे वहोरावरावुं तो दोष लागे.

५ मच्छरियाए; के०—वहोरावीने अहंकार करुं तो दोष लागे.

ए रीतेथी बारमुं व्रतऊपयोग राखी पाळवुं.

श्रावकने ओगणपचास भांगाथी पच्च खाण करवाना कह्यां तेनी विगत.

श्रांक ११ नाएक करणनेएकयोगथीभांगानव.

१ करुं नहीं, मणसा. २ करुंनहीं वयसा. ३ करुं नहीं, कायसा. ४ करावुं नहीं, मणसा. ५ करावुं नहीं, वयसा. ६ करावुं नहीं, कायसा. ७ अनुमोदुं नहीं, मणसा. ८ अनुमोदुंनहीं,वयसा.९अनुमोदुं नहीं, कायसा,

श्रांक १२ ना एककरण ने बे योगथीभांगानव.

१ करुं नहीं, मणसा, वयसा. २ करुं नहीं, मणसा, कायसा. ३ करुं नहीं, वयसा, कायसा. ४ करावुं नहीं, मणसा, वयसा. ५ करावुं नहीं, मणसा. कायसा. ६ करावुं नहीं, वयसा, कायसा. ७ अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. ८ अनुमोदुं नहीं, मणसा,

[illegible] । [illegible] नहीं, [illegible], कारवता,
[illegible] कांगाळाण,
[illegible] नहीं, [illegible], [illegible], कारवता, ३ [illegible]
नहीं, [illegible], [illegible], कारवता. ३ अनुमो
दूं नहीं, [illegible], [illegible], कारवता.
[illegible]

१ करें नहीं. करावूं नहीं, [illegible], २ क
रें नहीं. करावूं नहीं, [illegible], ३ करं नहीं,
करावूं नहीं, [illegible]. ४ करावूं नहीं, अनुमोदूं
नहीं, [illegible], ५ करावूं नहीं, अनुमोदूं न
हीं, [illegible], ६ करावूं नहीं, अनुमोदूं नहीं,
[illegible], ७ करें नहीं, अनुमोदूं नहीं, [illegible]
[illegible], ८ करें नहीं, अनुमोदूं नहीं, [illegible], ९
करें नहीं, अनुमोदूं नहीं, [illegible],
[illegible]
१ करें नहीं, करावूं नहीं [illegible], [illegible],

२ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा, कायसा. ३ करुं नहीं, करावुं नहीं, वयसा, कायसा. ४ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. ५ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, कायसा. ६ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा, कायसा. ७ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. ८ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, कायसा. ९ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा, कायसा.

आंक १ २नाबेकरण नेत्रण योगथी, भांगात्रण

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा. २ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा. ३ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा.

आंक ३ १ नात्रणकरणनेएकयोगथी भांगात्रण.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं,

मणसा. २ करुं नहीं,करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा. ३ करुं नहीं, करावुं नहीं, अ नुमोदुं नहीं, कायसा.

आंक ३२नात्रण करणनेबे योगथीनांगात्रण.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. २ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, कायसा. ३ करुं न हीं,करावुं नहीं,अनुमोदुंनहीं,वयसा,कायसा.

आंक ३३नो त्रण करण ने त्रण योगथी नांगो थयो एक.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं; मणसा, वयसा, कायसा.

एणी रीते उपर लखेला ओगणपचास नांगा मध्येथी जेवी जेनी इच्छा थाय ते प्रमा णे तेवा नांगाथी ते पच्चखाण करे माटे ते उपयोग राखी समजवा.

ओगणपचास भांगानो यंत्र.

आंक ११ ना भांगा ए एककरणने एकयोगथी सेरी ८१ तेमांथी रोकीसेरी ए ने खुल्लीसेरी ७२ आ पच्चखाण एक कोटीनां जाणवां.

	करण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि मणसा	१	१	१	०	०	०	०	०	०	०	०	१
२ नकरेमि वयसा	१	२	०	१	०	०	०	०	०	०	०	२
३ नकरेमि कायसा	१	३	०	०	१	०	०	०	०	०	०	३
४ नकारवेमि मणसा	२	१	०	०	०	१	०	०	०	०	०	४
५ नकारवेमि वयसा	२	२	०	०	०	०	१	०	०	०	०	५
६ नकारवेमि कायसा	२	३	०	०	०	०	०	१	०	०	०	६
७ करंतंनाणु जाणामिमणसा	३	१	०	०	०	०	०	०	१	०	०	७
८ करंतंनाणु जाणामिवयसा	३	२	०	०	०	०	०	०	०	१	०	८
९ करंतंनाणु जाणामिकायसा	३	३	०	०	०	०	०	०	०	०	१	९

आक १२ ना भांगा ए एकेकरणने वे योगथी सेरी ८१ तेमांथी रोकीसेरी अढारने खुल्लीसेरी तेसठ आ पच्चखाण वे कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि मणसावयसा ...	१	१–२	१	१	०	०	०	०	०	०	०	१०
२ नकरेमि मणसाकायसा	१	१–३	१	०	१	०	०	०	०	०	०	११
३ नकरेमि वयसाकायसा ...	१	२–३	०	१	१	०	०	०	०	०	०	१२
४ नकारवेमि मणसावयसा ..	२	१–२	०	०	०	१	१	०	०	०	०	१३
५ नकारवेमि मणसाकायसा ..	२	१–३	०	०	०	१	०	१	०	०	०	१४
६ नकारवेमि वयसाकायसा ..	२	२–३	०	०	०	०	१	१	०	०	०	१५
७ करंतंनाणुजाणामिमणसावयसा	३	१–२	०	०	०	०	०	०	१	१	०	१६
८ करंतंनाणु जाणामिमणसाकायसा	३	१–३	०	०	०	०	०	०	१	०	१	१७
९ करंतंनाणु जाणामिवयसाकायसा	३	२–३	०	०	०	०	०	०	०	१	१	१८

आंक १३ ना भांगा ३ एककरणने त्रण योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकीसेरी नव ने खुल्लीसेरी अढार आ पच्चखाण त्रण कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि मणसावयसाकायसा....	१	१-२-३	१	१	१	०	०	०	०	०	०	१९
२ नकारवेमि मणसावयसाकायसा	२	१-२-३	०	०	०	१	१	१	०	०	०	२०
३ करंतनाणु जाणामि मणसा वयसा कायसा	३	१-२-३	०	०	०	०	०	०	१	१	१	२१

आंक २१ ना भांगा ९ ने करणने एक योगथी सेरी ८१ तेमां थी रोकीसेरी अढारने खुल्लीसेरी तेसठ आ पच्चखाण ने कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि मणसा ...	१-२	१	१	०	०	१	०	०	०	०	०	२२
२ नकरेमि नकारवेमि वयसा	१-२	२	०	१	०	०	१	०	०	०	०	२३
३ नकरेमि नकारवेमि कायसा	१-२	३	०	०	१	०	०	१	०	०	०	२४
४ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिमणसा	१-३	१	१	०	०	०	०	०	१	०	०	२५
५ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिवयसा	१-३	२	०	१	०	०	०	०	०	१	०	२६
६ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिकायसा	१-३	३	०	०	१	०	०	०	०	०	१	२७
७ नकारवेमिकरंतंनाणुजा० मणसा	२-३	१	०	०	०	१	०	०	१	०	०	२८
८ नकारवेमि करंतंनाणुजा० वयसा	२-३	२	०	०	०	०	१	०	०	१	०	२९
९ नकारवेमिकरंतंनाणुजा० कायसा	२-३	३	०	०	०	०	०	१	०	०	१	३०

आंक २२ ना भांगा ९ वे करणने वे योगथी सेरी ८१ ते मांथी रोकीसेरी छत्रीस ने खुली सेरी पीसताळीस आ पच्चखाण चार कोटीनां जाणवां.

	करण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि मणसावयसा	१–२	१–२	१	१	०	१	१	०	०	०	०	३१
२ नकरेमि नकारवेमि मणसाकायसा	१–२	१–३	१	०	१	१	०	१	०	०	०	३२
३ नकरेमि नकारवेमि वयसाकायसा	१–२	२–३	०	१	१	०	१	१	०	०	०	३३
४ नकरेमिकरंतंनाणुजाणामिमणसावयसा	१–३	१–२	१	१	०	०	०	०	१	१	०	३४
५ नकरेमि करंतंनाणुजा० मणसाकायसा	१–३	१–३	१	०	१	०	०	०	१	०	१	३५
६ नकरेमिकरंतंनाणुजा० वयसाकायसा	१–३	२–३	०	१	१	०	०	०	०	१	१	३६
७ नकारवेमिकरंतंनाणुजा० मणसावयसा	२–३	१–२	०	०	०	१	१	०	१	१	०	३७
८ नकारवेमि करंतंनाणुजा० म०कायसा	२–३	१–३	०	०	०	१	०	१	१	०	१	३८
९ नकारवेमि करंतंनाणुजा०वयसाकायसा	२–३	२–३	०	०	०	०	१	१	०	१	१	३९

आंक २३ ना भांगा ३ वे करणने त्रण योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी अढार ने खुल्ली सेरी नव आ पच्चखाण ७ कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि म० व० कायसा	१–२	१-२-३	१	१	१	१	१	१	०	०	०	४०
२ नकरेमि करंतंनाणु जाणामि मण सा वयसा कायसा	१–३	१-२-३	१	१	१	०	०	०	१	१	१	४१
३ नकारवेमि करंतंनाणु जाणामि मणसा वयसा कायसा	२–३	१-२-३	०	०	०	१	१	१	१	१	१	४२

आंक ३१ ना भांगा ३ त्रण करणने एक योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी नव ने खुल्ली सेरी अढार आ पच्चखाण त्रण कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि करंतंना० मणसा	१-२-३	१	१	०	०	१	०	०	१	०	०	४३
२ नकरेमि नकारवेमि करंतंना० वयसा	१-२-३	२	०	१	०	०	१	०	०	१	०	४४
३ नकरेमि नकारवेमि करंतंनाणु जाणामि कायसा	१-२-३	३	०	०	१	०	०	१	०	०	१	४५

आंक ३२ ना भांगा ३ त्रण करणने बे योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी अढारने खुल्ली सेरी नव आ पच्चखाण ७ कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि मणसा वयसा	१-२-३	१-२	१	१	०	१	१	०	१	१	०	४६
२ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि मणसा कायसा	१-२-३	१-३	१	०	१	१	०	१	१	०	१	४७
३ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि वयसा कायसा	१-२-३	२-३	०	१	१	०	१	१	०	१	१	४८

आंक ३३ नो नांगो १ त्रणकरणने त्रणयोगथी सेरी ९ तेमां सर्वे सेरी रोकी छे आ पच्चखाण नव कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	तमाम सेरी रोकी छे									भांगा
१ नकरोमि नकारवेमि करंतं नाणुं												
जाणामि मणसा वयसा कायसा	त्रण	त्रण	१	१	१	१	१	१	१	१	१	३४४८

जुम्मले सेरी ४४१ तेमांथी रोकीसेरी १४४ ने खुल्ली सेरी २९७ एम सर्वे मळीने सेरी ४४१ तेना करण ८४ ने योगपण ८४ थाय छे. आ यंत्रवाळी सेरीओमां ज्यां ज्यां एकडा आव्या छे तेटली रोकी सेरीओ जाणवी; ने ज्यां ज्यां मींडां आव्यांछे तेटली खुल्ली सेरीओ जाणवी.

नीचे लख्या प्रमाणे नवी आखडीए जाव जीवसूधीनां पचखाण करवां तेनी विगत.

१ दिनरोज रात्रिचोविहार करवानी विगत.

२ मास एकमां दिन   लिलोत्री खावी नहीं तेनी विगत.

३ मास एक मधे ब्रह्मचर्य व्रत दिन   पाळवुं तेनी विगत.

४ नात अगर मोटो जमणवार होय त्यां जमवा जइने सचित्त सीधुं मंगाववुं नहीं.

५ वाशी धान्य स्पर्श वगरेल, रसचळित थयेल खावुं नहीं तेनी विगत.

६ बोलो अथाणुं खावुं नहीं तेनी विगत.

७ कुदेव,कुगुरु कुधर्म,धर्मनीमित्तेमानवा, पूजवा नहीं. तेमांसंसारीकारणनो आगार.

८ कोइपण झाडनुं अगर वेलानुं पांदडुं जाणी प्रीति सहीत तोडवुं नहीं. तेमां रस्ते चालतां चगदाय, छुटे, स्पर्श थाय तथा भूलचुक ने कारणप्रयोगनो आगार.

९ जोडा, बुट, ने पगरखांने नाळतथा खीलीओ सहीत जडाववी नहीं.

१० चाखडीओ,पावडीयो पेहेरीनेफरवुंनहीं

११ भेजवाळां जगमां रातवासो वना पाणीथी पलाळी मूकवां नहीं.

१२ कोइनी पंचातमां पडीने लांच, रुश्वत लइ खोटानुं खरुं करी आपवुं नहीं.

१३ गुनेगारने मारवा लइ जता होय ते

नीचे लख्या प्रमाणे शक्तीशक्तिए जाव जविसूधीनां पच्चखाण करवां तेनी विगत.

१ दिनरोज रात्रेचोविहार करवानी विगत.

२ मास एकमां दिन लिलोत्री खावी नहीं तेनी विगत.

३ मास एक मधे ब्रह्मचर्य व्रत दिन पाळवुं तेनी विगत.

४ नात अगर मोटो जमणवार होय त्यां जमवा जइने सचित्त मीठुं मंगाववुं नहीं.

५ वाशी धान्य स्पर्श वगरनुं, रसचळित थयेल खावुं नहीं तेनी विगत.

१६ कुंभारना वासण घडवानो वेपार.
१७ माटीना रमकडां बनाववानो वेपार.
१८ माळीना फूल, तोरण विंधवानोवेपार
१९ हिंसाकारी शस्त्र बनाववानो वेपार.
२० शाक, भाजी(बकालु)वेचवानोवेपार.
२१ गळियारानो वेपार.
२२ कठीयारानो (लाकडां वेचवानो) त
था दलालीनो वेपार.
२३ जळो मूकवानो वेपार.
२४ जूगमां धोवानो ,,
२५ दळवा, खांडवानो ,,
२६ गोळा, दाळीयानो ,,
२७ ढोरां चारवानो ,,
२८ वैदु करवानो ,,
२९ गामांना चामानी दलालीनो वेपार.
३० मजुरनो वेपार.

५६ रबारी, जरवाडनो वेपार.
५७ वणझारानीपोठ जरी फरवानो वेपार.
५८ चामडां खरीदवानो वेपार.
५९ हाडकां खरीदवानो वेपार.
६० शिंगडां खरीदवानो वेपार.
६१ साबरीआनो (दूध दहीं वेचवानो) वेपार.
६२ हांडी, झम्मर, ग्लास विगरे सळगाववा सारु जाडे आपवानो वेपार.
६३ पतराळां, दडिया बनाववानोवेपार.
६४ ढालगरनो (ढालोबनाववानो)वेपार
६५ कचरापटीना इजारानो वेपार.
६६ पाणी छंटकावना इजारानो वेपार.
६७ दिवाबत्तीना इजारानो वेपार.
६८ मीठुं (नीमक) वेचवाना इजारानो वेपार.

६९ धर्मशाळाना इजारानो वेपार.

७० नदी,नाळां विगेरेना पूल बांधवाना कंट्राक्टनो वेपार.

७१ रेलवेनी वाटो बांधवाना कंट्राक्ट नो वेपार.

७२ बंगला, घुराखो, ने मकानो बनाव वाना कंट्राक्टनो वेपार.

७३ सेतखानुं (जाजरुखानुं) चपमाववा ना कंट्राक्टनो वेपार.

७४ स्टीमरोमां (आगबोटोमां) वहाण मां माल चढाववा उतारवाना कंट्रा क्टनो वेपार.

७५ जाजरुखानां,पेसाबखानां बनाववा ना कंट्राक्टनो वेपार.

७६ पाणीनी नेहेर (कांस) खोदाववाना कंट्राक्टनो वेपार.

७७ पाणीना पीप पूरा करवाना कंट्राक्ट नो वेपार.

७८ खातर,कचरो बनावीवेचवानोवेपार.

७९ सरइयानो वेपार.

८० पाकुंतेल (धूपेल) बनाववानो वेपार.

८१ हरेकजातनुंसरबतबनाववानो वेपार.

८२ वनस्पतिओनुं सत्व काढवानोवेपार.

८३ ढींकणी (तपखीर) बनाववानोवेपार.

८४ गमाकु, तमाकु बनाववानो वेपार.

८५ हरेक धातु उपर गीलेट (ढोळ) चढाववनो वेपार.

८६ धुळधोइया (सोनारुपानो कचरो धोवानो) वेपार,

८७ चुमीओ व्हेरवानो वेपार.

८८ पीचकारीओ बनाववानो वेपार.

८९ चूला, सघडीओ, मोजो, ने पीप व

नाववानो वेपार.

८० हरेक धातुओनो रसगाळी जरतथी वासण, रमकमां बनाववानो वेपार.
८१ विलोरी सामान बनाववानो वेपार.
८२ काच बनाववानो वेपार.
८३ साबु बनाववानो वेपार.
८४ उस (खारवाळी धूळ) मंगावी वेचवानो वेपार.
८५ सूतर, नींमी, शण, रेशमना दोरमां दोरीयो बनाववानो वेपार.
८६ फानस, उंदरीयां, पांजरां बनाववानो वेपार.
८७ खमी, रमची नेखारोवेचवानोवेपार.
८८ अगरवत्ति, धूप बनाववानो तथा वेचवानो वेपार.
८९ खाटला, ढोयणीओ ने मांचीओ

३ विगय.	दूध, दहीं, घी, गोळ, तेल तथा जे चीज कहडाइमां तळायछे तेनी गणत्री धारवी.
४ वाणी.	पगरखां अथवा जोडा तथा मोजा विगेरेनी गणत्री धारवी.
५ तंबोळ.	पान, सोपारी, इलायची, लविंग, चुरणगोळीइत्यादिकनुंवजनधारवुं
६ वथ.	वस्त्र (रेशमी, सुतराउ, शण तथा उननां) विगेरेनी गणत्री धारवी.
७ कुसुमेसु.	जे वस्तु नाके सुंघवामां आवे तेना तोलनुं प्रमाण करवुं. उदाहरणः-छिंकणी विगेरे.
८ वाहन.	चरतु, फरतु, तरतु, उदाहरणः-हाथी, घोडा, गाडी, रथ, नाव, वहाण, बोट. इत्यादिकनी गणत्री धारवी.
९ सयण.	सूवानी सेज्या, पाट, पाटला, त्रिछानां विगेरेनी गणत्री धारवी.
१० विलेवण.	जे वस्तु शरीरे चोपडवामां आवे तेना वजननुं प्रमाण करवुं. उदाहरणः-सुखड, चंदन.

११ बंभइ.	ब्रह्मचर्यनो नियम धारवो.
१२ दीसि.	पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण, उंचुं, नीचुं, ए छ दिशाए जवाना गाऊनुं प्रमाण करवुं.
१३ न्हाण	सर्वे अंगे न्हावुं तेनी गणत्री धारवी.
१४ भतेसु.	जमतां भोजन, पाणी वापरवुं तेना वजननुं प्रमाण करवुं.
१५ प्रथ्वी-काय.	माटी, मीठुं, खडी, रमची, विगेरे वापरवाना वजननुं प्रमाण करवुं.
१६ अपकाय	दाहाड तथाऊनुं पाणी पीवा तथा वापर्या तथा नाह्वा विगेरेना काममां आवे ते सर्वेना वजननुं प्रमाण करवुं.
१७ तेउकाय	चारी, चूला, दिवा, सगडीओ, विगेरे सळगाववानी गणत्रीनुं प्रमाण करवुं. तथा तेना प्रमाणमां रांधेलु जमवानो नियम करवो.
१८ वायुकाय.	पंखाथी तथा लुगडाथी पवन नां खवो, तथा फुकवुं, तथा हिंचवुं, तेनुं प्रमाण करवुं.

१९ वनस्पतिकाय.	लिलोत्री, फळ, फुल, शाक, भाजी, विगेरेनी गणत्रीनुं प्रमाण करवुं.
२० त्रसकाय	बेइंद्रीथी ते पचेंद्री सूधीना निरअपराधी त्रसजीवने कुबुद्धीए करी हणवा नहीं ते विषेनो नियम करवो.
२१ असी.	तरवार, बंधुक, छरी, छरा, चप्पा विगेरे शस्त्र धारण करवानुं प्रमाण.
२२ मसी.	खडिया, द्वातो, कल्मो, विगेरे रु शनाइना वासणनी गणत्री धारवी.
२३ क्रसी.	जमीन खोदवानुं घर, क्षेत्र, टांकां, भोंयरां, तळाव, वाव्य, कूवा, विगेरे खोदवाना तथा वापरवाना राचनुं प्रमाण करवुं.

परकासंग कृत बारव्रतनी सझाय.

जीव दया नित पाळिए व्रत पेहेलुं कहीए ॥ सुक्षम बादर जीवने अभयदानज दइए॥ साधारण प्रत्येकमां बहु पापज जाणो ॥ अनंतकायने ओळखी दयामन आणो ॥ छकायनी रक्षा करो । सर्व कुटुंब

आणी आपणुं । परकासंगवाणीवदे । तो मुर्गसुज हा थापणुं ॥ २ ॥ मृषावाद न बोलीए, मन धीरुं क रीए ॥ भरवी कुडी साख्य तेथी अळगा रहीए ॥ पंचमां पूछे वात त्यां नव बोलीए खोटुं ॥ तो आभव पामे मान परभव सुखज मोटुं ॥ एवुं जाणीने प्राणी या । मृषावादन भाखीए ॥ परकासंग वाणी वदे । तो जीभा जतन करी राखीए ॥ ३ ॥ अदत्तादान न लीजीए, चोरी नव कीजे ॥ वस्तु पारकी हाथ जडे तो पाछी दीजे ॥ कूडां तोलां माजवांने मापज मोटुं ॥ मीठुं बोले मुखथकी पण चाले खोटुं ॥ एवीले माया केळवी । मकलाणो मनमां घणुं ॥ परकासंग वा णीवदे । के राज नथी बाइ पोपातणुं ॥ ४ ॥ परना रीनो संग निवारो उत्तम प्राणी ॥ शियळपाळो नि र्मळुं तमे हैतज आणी ॥ परनारीना संग थकी तमे निर्धन थाशो ॥ आभव दंडे राय परभव नर्के जाशो ॥ एवुं जाणी प्राणीया । पाळो शियळव्रत सोहामणुं ॥ परकासंग वाणीवदे । के महिमा व्रत चोथा तणो ॥ ५ ॥ सोनुरुपु धनमाल तुंतो पाम्यो कोडी ॥ कुडक पट छळभेद करी तें माया जोडी ॥ आशा तृश्ना नव मटे मनवाजे भेरी ॥ तृप्त न पाम्यो आतमा मन

आश घणेरी ॥ अंतसमे मूकी करी । एकलडां जावुं मही ॥ परकासंग वाणी वदे । तो मननी ममता मनमां रही ॥५॥ उंची नीची जळवाट थळवाटनी जयणा करजे ॥ छट्ठा व्रतनी वात तुं तारे हैडे धरजे ॥ अधिकी गवड पहनी तुं टाळे प्राणी ॥ तो मृग पाशीश मामवतां एम बोल्यां नाणी ॥ एवुं जाणी माणीया । गवड टाळ देशपरदेशनी ॥ परकासंग वाणी वदे । तो भुंगळ भागे कष्टनी ॥६॥ मान व्यसन न सेवीए न पीजे ताडी ॥ छत्रीस बोलनी धारणा नियम करजे दहाडी ॥ पापनणो वेपार प्राणी तुं परहरजे ॥ धन धान्य कुविय धाननी मर्यादा करजे ॥ दुपद चउपदनी संख्या । द्रढ राखे ताग आत्मा ॥ परकासंग वाणी वदे । ते पाळो व्रत सातमा ॥७॥ वणगामे मार्गे अभिर्डी अनर्था दंडे ॥ काये न सांजे आपणुं जे [illegible] दंडे ॥ जेथी लागे पाप तेथी अळगा रहेजे ॥ सर्वे ध्याननां वाननां तु वळग्यां रहेजे ॥ पांनातुं पहलुं नथी । ते पारकुं तुं कर्या करे ॥ परकासंग वाणी वदे । ते जीव तारा क्या तुं मरे ॥८॥ नित्य [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ [illegible]

दानज आपे ॥ तोलन आवे तेहने एम जिनवरजंपे॥ एवुं जाणीने प्राणीया। सामायिक व्रत सोहामणुं॥ परकासंग वाणी वदे। के शिव रमणी वेगे वरो॥ ९॥ वेहेलो उठी आत्मा तुं ध्यानज धरजे॥ दशमा व्रत नी वारता तारे हैडे धरजे॥घणा द्रव्य न धारीए गरथी नव थइए॥ साधसाधवीओने वांदवा दिनमते जइए॥ एवुं जाणीने प्राणीया। घणा द्रव्य नव धारीए ॥ परकासंगवाणी वदे। तो इंद्रीनो रसगाळीए ॥१०॥ पौषध कीजे भावसुं आतम वश राखी॥ जेम कीधो दश श्रावके सुत्रनी साखे॥ यत्ना कीजे जीवनी सुक्षमने बादर॥ ध्यान धरो नवकारनुं एवुं व्रत आदर॥ क्रोधमान माया तजी। समतानो रस पीजीए॥ परकासंग वाणीवदे। तो एवा पौषध कीजीए॥११॥ हवे कहुं व्रत बारमुं सुणो उत्तम प्राणी॥ जमवा वेळा आत्मा चिंतवणा आणी॥ जो आवे मुनिराज पंचमहाव्रतधारी॥ दोष रहित दवदान आपुं हर्षज आणी ॥ द्वादश व्रत श्रावक तणां। शुद्ध समकित जेपाळशे॥ परकासंग वाणी वदे। ते मुक्तिना सुख महालशे॥१२॥ संवत अढारपंचोतरानी शुभपक्षे॥ मास अषाढो शोभतो आठमने दिवसे॥ सझाय कीधी शोमनी मन

हर्ष उलासे ॥ सेवक विनवे भावसुं गाम गोंडलवासे॥
एम वार व्रत श्रावकतणा। शुद्ध समकित जे पाळशे॥
घरकासंग वाणी वदे। के मोक्ष नगरी ते जशे॥ १३॥

सामान्य उपदेश.

(राग प्रभात.)

शरण साचुं प्रभु नाथ निरंजना,
एक तुंही एक तुंही एम भाखुं;
मोहिनी कर्मथी छूटवा श्रीहरी,
आपना नामनी आश राखुं. शरण० १
कर्मने कापवा धर्म चित्त स्थापवा,
अरिहंत देवनुं शरण मोटुं;
व्रत पच्चखाणने धर्मनुं ध्यान ने,
शरण विना भाइ सर्व खोटुं. शरण० २
शरण साचुं ग्रही हृदयथी ओभाइ,
व्रत पच्चखाण ने नियम करवा;
जीव छकायनी रक्षा विचारीने,
कर्म कटक भत्येजाओ लडवा. शरण० ३
आ संसारमां आवीने शुं कर्युं,

अधोगति विषे जवा कर्म धारो;
व्याख्यान सांभळी मूको नहीं आमळो,
भ्रमण संसारनुं वळी वधारो. शरण० ४
सुखनी आशथी पापतो नव गण्यां,
तोयकर्म तारे दुःख आव्युं;
पायुं तारुं थतुं भाइ जोने हतुं,
तो कहो दुःखने कोण लाव्युं. शरण० ५
विचारकर वातनो भरुसो नहीं जातनो,
साहसमां छांडीने जावुं पडशे;
सम्भावी द्रष्टि करो विकारने परहरो,
आत्मानुं शुभ काम थाशे. शरण० ६
(एम) अनादिकाळथी परिभ्रमण तुं करे,
ठरीने ठाम तुं बेठो नाहीं;
एक गतिमांही जइ आप उभा रह्या,
अवसरे आवीया काळभाइ. शरण० ७
काळे आवी तुंने त्यांथी पण काढीयो,
वळी गति बीजीमां उपज्या भाइ;
त्यांपण तमने जंप वळियो नहीं,
लख चोराशीमां फरीया भाइ. शरण० ८
एक एक योनीमां अनंतिवार गया;

तोय राख्या नहीं तमने कोइए;
(एम) अनादी काळथी भ्रमण करतां तुंने,
पंचम आरानां दुःख जोइए. शरण० ९
चालेछे पांचमो आरो दुःखद घणो,
ज्ञानगोष्टी सहु नाश पाम्यां;
तोय पण आपणे पुण्यशाळी खरा,
साधु दर्शनथी दुःख वाम्यां. शरण० १०
माटे हे बांधवो विचार मनमां करो,
जगत जंजाळने शुंय करवी;
धर्मनुं ध्यानते अहोनिश ध्यावतां,
जन्म मर्णनी जंजाळ हरवी. शरण० ११
भरुंसो नथी काळनो एक पळवारनो,
सहजमां सामटो विनाश थाशे;
एवुं जाणी तमो चेतशो जो नहीं,
मननी मनमां रही जाशे. शरण० १२
जाग्यरे जाग्य तुं आत्मापद विषे,
मोह निद्रा तणी मोज मेली;
देह तारी नथी जोने जुक्ति करी,
काळतो पाडशे देह ठेली. शरण० १३
साचा श्री नाथ अरिहंत अविनाशीछे,

तारनुं शरण हृदयमां राखो;
व्रत पच्चखाण तप ध्यान नियम करी,
सुख अनुपम वेगेथी चाखो. शरण० १४
(हुडाभाई ऊजमसी कृत)

लावणी.

(मुझे छोडनला बनझारा.)

शुद्धि धर्मनी थावाकाजे, वारव्रत छपाव्यां आजे; पदेक.
नमे सामायिक शुभकरजो, व्रतपच्चखाण नियममनधरजो;
तेम प्रतिक्रमणुं करो सांजे, वारव्रत छपाव्यांआजे. दू० १
जीव छकायनी रक्षा विचारो, तेम धर्मध्यान चित्तआणो;
नियमधारो प्रभाते, वारव्रतछपाव्यांआजे. दू०२
वळी सुत्र सिद्धांत मन धारो, बोलचालनुं ज्ञान वधारो;
पछी कर्मनी सामोजाजे, वारव्रत छपाव्यां आजे. दू०३
तमे रागद्वेष करो नाहीं, मान मनथी मूको भाइ;
अहो! मनडुं मारुं दाझे, वारव्रत छपाव्यां आजे. दू०४
तमे मध्यस्थ बुद्धि राखो, सुत्र सिद्धांत रसने चाखो;
जेभारुपुंछे जिनराजे, वारव्रत छपाव्यां आजे. दू०५
तुं मोहिनीमां केम अडियो, घोर निंद्रामां केम पडियो;
तुज शिर उपर काळगाजे, वारव्रत छपाव्यां आजे. दू०६

प्रगटे समकित तेहने, निर्मळ थायरे बुध. करीए० १
खोटो खेल संसारनो, साचा सत् गुरु देव;
तेथी पामीश सउ संपदा, एवी पाडने टेव. करीए० २
ज्ञान गोष्टि नित्य आदरो, बीजी वात अकाज;
वातकरो वीदरागनी, अंते करशेरे साज. करीए० ३
घाट कायानो छे क्षारमां, सासवतो नव कहेवाय;
जेवो पाणी परपोटडो, फूले फीटीरे जाय. करीए० ४
नाटक जगतनुं जोइने, रखे तुं तेमां लोभाय;
सुत वित दाराने दीकरी, अंते सगुं नहीं थाय. क० ५
चंचळ मनने तुं वश करे, निकर छे दुःखदाइ;
पुर्वे मन जेणे वश कर्यां, मुक्ति कीधी कमाइ. क० ६
छेल छबिला आ जगतमां, पडिया पासला मांही;
माहरु माहरु करता गया, हाथ रह्युं नहीं कांइ. क० ७
जगजूठो एम सउ कहे, साचो जिनवर धर्म;
केवळ पामीमोक्षे गया, छूट्यां घातीयां कर्म. क० ८
सुत्र सिद्धांत नित्य सांभळो, तेथी थाशे कल्याण;
गाफल मतफर गुमानमां, समजो चतुरसुजाण. क० ९
झटपट जावुं जरुरछे, नथी रहेवुं निरधार;
साचुंमानीशुं मूइ रह्यो, वैभव अथिर संसार. क० १०
टाळ्युं केनुं टळतुं नथी, सुखदुःख कायानी साथ;

करमे लख्युंतेतो नहीं मटे, नथी कांइताहरे हाथ. क० ११
ठालो शाने भटक्योफरे, माता मावडीओ जोइ;
करम तणुं जोर लागशे, साह्यकरे नहीं कोइ. क० १२
डगमग दिलमां तुं नव करे, साचा एक वीतराग;
व्रतपच्चखाणकरोभावथी, आवेभवनोरेत्याग. क० १३
ढोल वगाडी तुजने कहुं, तारुं धार्युं नव थाय;
ज्ञानीएदेख्युंतेनवीटळे, फोगटशानेअथडाय. क० १४
रणमांथीछे कइ काळनुं, आप्युं नहींरे अपाय;
ध्यानधरो वीतरागनुं, त्यारे ओछुंरे थाय. क० १५
नाळ वागेछे तुंज उपरे, घडीपळनी घडियाळ;
कइचाल्या कइ चालवा, जोनेथयाछे तैयार. क० १६
स्थानक स्थिरतानुं राखजो, मनवच कायाथी शुध;
दृढविश्वास वीतरागनो, निर्मळकरीनेरे बुध. क० १७
दान दया मन धारजो, एछे धर्मनुं सार;
सेहेजे सुखदेवलोकना, पामीश नहींकांइवार. क० १८
धर्मधर्म सउ जग कहे, धर्म न जाणेरे कोइ;
तृष्णा बंध ज्यारे टळे, त्यारे धर्मज होय. क० १९
निर्मळनाम वीतरागनुं, समरे संकट जाय;
अनुभवआणेजो अंगमां, समकितनिर्मळथाय. क० २०
पूर्वे पंडित बोलीया, शास्त्र पूरेछे साख्य;

साचो धर्म वीतरागनो वीजा कोटीलाख. क० २१
फोगट फूल्योशाने फरे, धर्मनो जाणे नहीं मर्म;
देवी देवलां पूजतो फरे, एतोजाणजे कर्म. क०२२
वहु दुःखदाइ संसारछे, जेनो न आवे पार;
लक्षचोराशी मूकेनहीं,समज्यो नहीं गुमार. क०२३
भावधरी भली भातथी, करने सद्गुरु शेव;
व्रतपच्चखाण नित्यआदरो, एवी पाडजे टेव क०२४
माया ममतामां पची रह्यो, सुतदारा वित धाम;
स्वार्थलगीथाशेसौसगुं,आखरआवेनहींकाम क०२५
रातो मातो शा उपरे, शुंछे तायरे जोर;
क्रोधमानमाया लोभने, चारेजाणजे चोर. क०२६
लक्षण रुडुं कांइ नव लहे, हुंपदछे मनमांही;
भारेथइने भूतळफरे, सुकित कीधुं नहींकांइ. क०२७
द्रढ धर्मिरे आदमी, ततो क्यारे कहेवाय;
डगमगडोलेनहीं दिलथकी,तेनेसमकितथाय. क०२८
सावधान थइ साचो फरे, गाफल रहेमां गुमान;
गाजेघडियाळुंघडी तणुं, माथे मर्णनोभार. क०२९
अहोनिश हैयामां राखजो, सूत्रसिद्धांतनो विश्वास;
जपतपक्रियासाचीकरो,मनमांराखोरेउल्लास. क०३०
सिद्धपद नथी कांइ सेहजमां, तारो फावे नहींदाव;
चौदराजनारेजीवनो,थाशे ज्यारे समभाव. क०३१

संवंत ओगणी तेताळीसनो, भलो भादरवो मास;
दरियापूरी उपाश्रये जैन शीशु मन उल्लास.
करीए रसा छकायनी. ३२.

आ ग्रंथने अगाउथी आश्रय आपनार
सज्जनोना नामनी यादी नीचे प्रमाणे.

६१ श्री अमदावाद.

५८ शेठ. मनीचंद जेठचंद.
२ शा. मादामुखराम गुलाबचंद.
२ शा. ऊगरचंद मुलचंद
१ मुनशीया. नागचंद तरभोवन.
१ शा. चनीलाल केसवलाल.
१ शा. वरजीवन बुधरदास.
१ शा. गोकळचंद फतेचंद.
१ शा. दोलतराम जगजीवनदास.
१ शा. टेकचंद भाणचंद.
१ परी. केशवलाल गोरधनदास.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

१ शा. [illegible]

१ शा. [illegible]

१ शा. [illegible]

११ श्री भावनगर. दशाणी. भगवानदास रामजी नी मारफत.

२ दशाणी. भगवानदास रामजी.

२ श्री जैनधर्मना [illegible] सभा मारफत.

१ दशाणी. गोविंदजी गीगाभ.

१ भाषाणी. गोरधन रणछोड.

१ शा. छगनभाइ गणेश.

१ वकील. नेमजी कुंवरजी भावसार.

१ शा. पानाचंद माणेकचंद.

१ गांधी. दुलभजी तरभोवन.

१ गांधी. चतुरभुज दामोदर.

३ श्री मुळी. दाक्टर. शामजीभाइ टोकरशी मारफत.

१ दाक्टर. शामजीभाइ टोकरशी.

१ वकील. त्रीकम सोमचंद.

१ मास्तर. खोडीदास दीपचंद.

३ श्री वडोदरा. शेठ. लाखाभाइ चुनीलालनी मा०

१ शेठ. लाखाभाइ चुनीलाल.

१ परी. केसवलाल शेवकराम.

१ शा. मनसुखराम लल्लुभाइ.

१० श्री वजाणा. रा. रा. मोतीचंद ओधवजीभाइ मारफत.

४ रा. रा. मोतीचंदभाइ ओधवजीभाइ मुख्य कारभारी साहेब.

२ रा. रा. हिमतराम जगजीवनदास. डेप्यु टी कारभारी साहेब.

२ रा. रा. त्रीकमजी मकनजी कोठारी. न्या

याथिज माहेब.

२ रा. रा. मनजी वीरजी पारेख. डाक्टर साहेब.

७ श्री कलोल. शेठ. छोटालाल अमुलख मारफत.

१ शा. डोसाभाइ पीतांबरदास.

१ शा. मनसुखराम दयालजी.

१ शेठ. हीरालाल हकमचंद.

१ शा. दोलत सांकळचंद.

१ शेठ. चुनीलाल मगनलाल.

१ शा. जीवा जेठा. अडेसणाना परान.

१ शा. अमथा केवळदास. ,,

१३ श्री मुंबाइ बंदर. दलाल. जमनादास सांकळचंद मारफत.

१ दलाल उमेद वल्लभ.

१ शा. पानाचंद आणंदजी.

१ शा. हंसराज कालीदास.

१ शा. महालचंद कपुरचंद.

१ शा. मानचंद डुंगरशी.

१ शा. खुशालचंद दोलतराम.

२ शा. सांकळचंद जेपचंद.

१ शा. मूळचंद करमनजी.
१ शा. करमचंद मोकळचंद.
१ शा. अमरचंद तुळशी.
१ शा. हरजी मादवजी.
५ श्री चोरवाड्यां. शा. हरजीवन कल्याणजी.
१ श्री [illegible]. रा. रा. छगनलाल गांदीदास वकील.
१ श्री [illegible]. [illegible]. वनमाळी देमराज.
४ श्री [illegible]. पुनमचंद बाफणा.
५ श्री [illegible]. माणिकचंद अमरचंद.
४ श्री [illegible]. [illegible]. फतेभाई हीराचंद.
१० श्री [illegible] शेठ [illegible]भाई माणिकचंद [illegible]
१ [illegible]
१ रा. रा. शेठ [illegible]भाई माणिकचंद.
१ रा. रा. [illegible]भाई [illegible].
१ [illegible] शेठ [illegible]चंदभाई [illegible].
१ [illegible]
[illegible].
१ [illegible]
१ रा. रा. [illegible].

[illegible]

जाहेरखबर.

नीचे लखेली चोपडीओ अमारे घेरथी रोकडी किंमत मोकली मंगावी लेशो.

गुजराती लीपीथी छपावेली.	किंमत.
"पडिकमणा सुत्र" विधि, अर्थ, पाट, सझायो, ढाळो विगरे सहित.	०-१२-०
"समकित सार भाग वीजो"	०-१२-०
"सामायक व्रत" विधि, अर्थ ने अणुपूर्वि विगरे सहित.	०—२-०
"अणुपूर्वि" अथवा नवकारनी टीप, साधवंदणा ने सझायो विगरे सहित.	०—१-६
शास्त्री अक्षरथी (देवनागरी लीपी) मां छ०	
"बारव्रत आदरवानी टीप."	०-१०-०
"व्रहदालोयणा."	०-३-०
"ओगणपचास भांगा." विगेरेनी	०-२-०

देशावरवाळाओए टपाल खरच वधारे मोकलवुं.

मु. अमदावादमां किकाभटनी पोळ. | जी. शा. छगनलाल बेहेचरदास.